

MAGYAR NŐK

LAPJA

SZERKESZTI PAPP JENŐ

Tober Emmy

Legértékesebb karácsonyi ajándék

a MUZSA

KIADVÁNYOK SOROZATÁBAN
MEGJELENT ÚJ KÖNYVEINK:

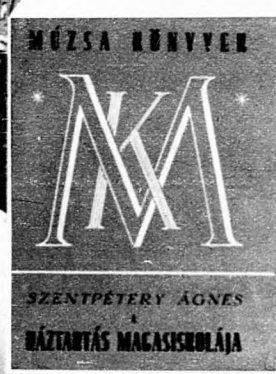
Fendrik Ferenc: HA SZÁMŰZIK A SZERELMET regényében megkapó érdekességgel vetíti olvasói elé a szereplők izgalmas sorsán keresztül az élet legizgatóbb, legnagyobb szenvedélyt keltő problémáját, a szerelmet és annak generációkon keresztül kiakcsolhatóan hatását az utódokra. Az egymásbafonódott sorok mindig időszerű, lebilincselő történetének művészi rajza a kitűnő regény.

Gyomay György kitűnő munkatársunk érdekfeszítően izgalmas regénye: **SZERELM A SÓHAJTÓ DÜLŐN** a 'fegyelméletlen' szerelem drámai összeütközéseivel döbbeneti rá az olvasót emberi nagy tévedésekre, amiknek következményei rombolnak, szerencsétlenségbe döntenek magukkal ártatlanokat is. A tanyai tanítói állást vállaló fiatal úriember megható küzdelmes életét, emberfeletti harcat a becsületért és a falusi gazdálagny tisztá szerelmét, az egymásnakrendeltség gyönyörű eposzát írja meg igazi írói művészettel az író.

Dénes György: **ROMEÓ VACSORÁJA** a színeszek excentrikus, komédiás, ágáló, titokzatossággal átszótt világának szenzációs érdekességű regénye. Amilyen érdekfeszítően színes, elbűvölő, elragadtatót élet a színeszek élete, olyan féktelenül vidám és féktelenül szomorú az életüket lemásoló regény s azért olyan frapáns az olvasóknál elért hatása.

Szentpétery Ágnes, több, asszonyokat érdekő nagyszerű könyv szerzőjének legújabb könyve: **EGYETLEN KINCSONK, A GYERMEK**. A könyv címe jelzi tartalmának fontosságát. Mert van-e fontosabb az életben a nő, az anya számára, mint a gyermek. A gyermek, akiért családot alapít a fiatalság s akinek érkezésére készül a nő a házasság pillanatától, őt kéri ajándékkul Istenről házassága megszenteléséül. **Szentpétery Ágnes** ebben a nagy horderejű könyvében megismerteti az anyákat az újszülött testi és lelki gondozásának összes tudnivalóival, a gyermeknek tízéves koráig való fejlődésének állandó ellenőrzésével, a nevelésnek ebben a korban hatványozottan felelősségteljes szükségességével. A kiváló írónő gyöngéd női szívvel, komoly tanulmányok alapján, hozzáértéssel világít rá a gyermek fejlődésével összefüggő tudnivalókra, amit tudnia kell minden anyának, hogy ép, egészséges, testileg, szellemileg fejlett, erős, boldog, kiegyensúlyozott nemzedéket neveljenek a hazának. **Anyák iskolája** ez a könyv, ök felelősek első helyen a gyermekért, hogy ismeret hiánya miatt a gyermek testi, lelki fejlődése kárt ne szenvedjen. Minden nőnek olvasnia kell ezt a könyvet, mert a család, a gyermek egészsége fölötti örökös egész életre szóló feladata az ő munkája.

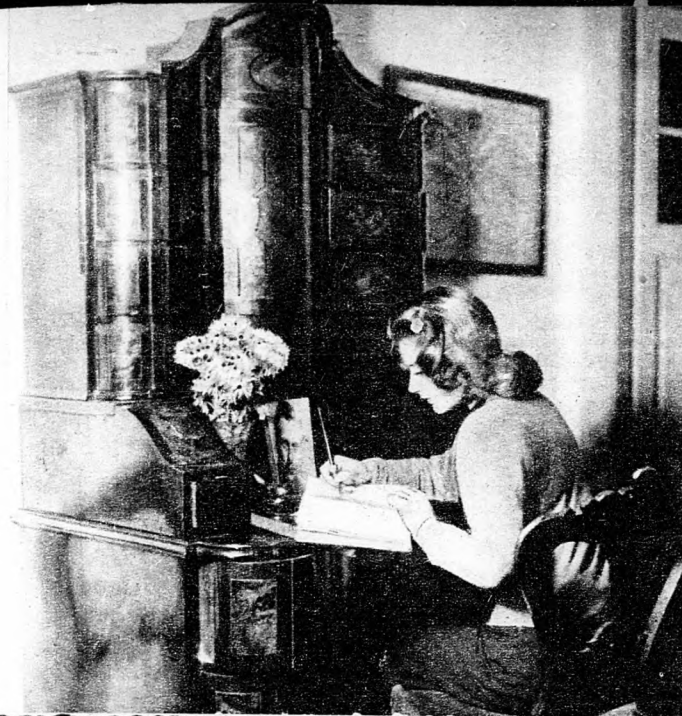

Szentpétery Ágnes: HÁZTARTÁSI TANÁCSADÓ című könyvét harmadik bővített tartalmú kiadásban jelentettük meg. Az elfogyott két kiadás a legbeszédebb bizonyítéka a könyv kiváló sikerének. A **HÁZTARTÁSI TANÁCSADÓ** mindenre' kiterjedő kalauzusa mellett könnyen és biztosan tájékozódhatik a komplikált háztartásvezetésben tapasztalatlan fiatalasszony, de gyakorlati és kiváló háziasszonyaink is sok újítást fedezhetnek fel benne. A könyv felüli a háztartás összes tudnivalóit, a bevásárlástól, lakás takarítás, asztalterítésen, vendégek fogadásán, felszolgáláson, általában, étrend korszerű összeállításán keresztül ételreceptekig. A könyv ára 3.20 pengő.

A fenti hat értékes könyvet tokban 18 pengő kedvezményes árért portómentesen szállítjuk előfizetőinknek. Tekintettel arra, hogy ezt a sorozatot csak korlátozott mennyiségben hoztuk forgalomba, ajánlatos, hogy előfizetőink mielőbb megrendeljék és az árát előre beküldjék, mert a későbbi rendeléseknek esetleg nem állana módunkban eleget tenni. A könyvsorozat küldését utánvétel nem vállalhatjuk.

Szentpétery Ágnes: A HÁZTARTÁS MAGASISKOLÁJA című kitűnő könyvből olvasóink közül már sok ezen kaptak helyes és egészséges táplálkozással kapcsolatban értékes tanácsot, amire ma nagy szükségük van a háziasszonyoknak a különböző korlátozások miatt. Megtanít arra az asszonyi tudományra, amit ezzel a gyűjtőszóval 'háztartás' jelölünk meg. Megtálálja benne az olvasó az általalkított főzés mellett különböző ételfélék ismertetését, hűskenyérnek, hentesáruk, pékés és sütemények, hús- és tésztaemlék készítését, gyümölcsök téli eltartását, könyvháztartási különlegességek ismertetését.

NAPLÓMUZSIKA

Írta: Vass László

Odakünt lassan megered az eső, hosszú szélsóhajtással és a sárguló levelek csörrenésével. Nyilván a vén eperfa hullatja rótpiros lombját, mert nagyon ismerős a legkisebb zaj is. Csak a ház előtti fák tudnak így sírni, ilyen halkán zizzenő muzsikával búcsúzni a nyártól. Ezek azok a ritka órák, mikor még nincs egészen este, ám vége a nappalnak s kezdődik nemsokára az ébrenlét és álom vázslatát összemósó éj. Ezek azok az órák, mikor a tiszta, öreg bútorok pattannak egyet-egyét s még nem gyujtanak lámpát. Minden olyan áldott homályban nyugszik, mintha láthatatlan kezek vattába göngyölték volna az egész világot. Aztán, ahogy sűrűsödik a sötét, úgy zúg egyre erősebben és egyre messzibbről a szél, most már a kerti szilfák közül. Valaki gyors léptekkel halad át a hirtelen elhagyott-nak látszó utcán s utána újra csak az eső csorgása hallatszik, elvegyülve az elárvult folyócskák csobogásával. Közben lompos varjak károgra ringnak fel és le a szélben. Ezek az órák a bánat órái, a finomsúlyú bánaté, mely az emlékek drága terhével megnyitja az ifjúság szívét és vallomásra kényszerít. A felgyülő lámpa sercenő fényében ott ül asztalánál a fiatal leány, aki szívesen hallgatja a hulló leveleket, szereti az őszi verseket és a vándorló madarakat. Lehajtja fejét és írni kezd naplójába, egy csinos, gondal bekötött könyvbe, mely a magányos napokban legkedvesebb barátjává szegődik hozzá. Naplót ír, ott folytatja, ahol tavasz jöttével abbahagyta. A nyár olyan mozgalmas volt, hogy nem jutott ideje az íráshoz. Most aztán van miről vallania.

Nálunk, a Felvidéken, legalább is ilyenkor szokás naplót írni, ahogy elkezdődnek az esős, juhászbundaszagú őszi napok. Külön szertartásos ünnep előzi meg a naplóírás évadját: az Anna-bál. A hegyek közt a ködbe-búvó udvarházak környékén hamarabb kezdődik az ős, mint más vidéken. Még ma is rozmaring- és zsályavillata van az öreg háznak, ha emlékeim közül felbukkan a kedves gömőri fürdőtelep, hol rendszerint minden évben megrendezik az Anna-bált. Legszébb jelenete az volt ennek a felejthetetlen éjszakának, mikor egyik leleményes ifjú lovag érzelmes szavakkal, többnyire egy Reviczky-vers kíséretében bejelent, hogy a kertek alatt már ott settenkedik az ős. Mire az ifjú letagadhatatlan bizonyítékul átnyújt a bál legbájosabb fiatalasszonyának egy sárguló faágat, amit hajnali-harmatosan tört le a közeli erdőben, őszinte szívzorongással. A szomorú hír után rövidke percekre elcsöndesedik a bál, a cigányok andalgót játszanak s a nők, akik fölött most szeliden, szinte észrevétlenül megsuhogott az idő, csöndesen sírni kezdtek. Ők tudták, miért. Tapintatosabb lelkületű, gavallér férfiak ekkor felismerve az általános ellágyulás veszélyeit, hirtelen csárdást

intettek a bandának s a bál újra talpra szökken. Így lépnek át a kedves gömőriek a gyorscsárdás pattogó ütemével a vénasszonyok nyarába. És a sárguló lomb valamennyi levelét titokban széjjelkapkodják a bál ifjú hölgyei, keblükbe rejtve a rótpiros levelet, mint egy nagyon messziről érkező, rejtélyes vendég titkos üzenetét.

En még láttam ilyen sárgult-piros falevelet a hölgyek naplóiban, a hófehér lapok közé préselve, mint valami ékes iniciálét életük új fejezeténél. Kezdődött utána a vallomás, az őszinte gyónás, mindarról, ami a szívben és a szív körül történt tavasz óta. Az arótpiros falevél: mementó, mely arra int, hogy ismét múltóban egy év, elmúlik minden, szedjük hát rendbe a szív ügyét. Ott szövődik a naplóban az élet regénye s tart mindaddig, amíg házassággal végződik. „Ma kaptam az első szerenádöt azt húzták, hogy „Álltam ablakid alatt...” Csodálatosan szép volt az éjszaka, csak hajnalban bírtam elaludni.” De akadnak később bosszús vallomások is: „Ma mindent visszaküldtem Péternek, a sárgult plátánlevelet, a préselt virágot s mindazt, amit tőle kaptam emlékebe, nem kellenek...” Lassan megtelik a napló könnyel, az öröm és a bánat, a remény és a csalódás könnyeivel. Így igazodik el az ifjú lélek az érzelmek és szenvedélyek örvénylő szakadékai közt, míg végül napsütöttes tájra ér, s ilyenkor rendszerint megszűnnek a vallomások is. Végetért a magány, bezárul a napló. Már van kinek megvallania a titkot, élete párjának. Napló helyett most már receptkönyvet vezet, mert ez az élet rendje.

Az írás idealizmusa él ézekekben a naplóíró leányokban. Ők még tudnak hinni a szerelemben, abban a mély, tiszta és igen nagy szenvedélyben, mely nyilván egy tavaszi délután, vagy éppen egy nyári nap hevén szühintotta meg szívüket. Iskolában nem tanítják, szüleiktől se hallják, ők egyedül maguktól fordulnak a naplóírás édes-bús örömeihez, először rendszerint akkor, midőn megszületik bennük a még soha nem érzett érzés, az első szerelem. Olyan titok ez, amit nem mondhatnak el senkinek, a legjobb barátoknak sem, még az édesanyjának sem. Csak maguknak s erre jó tolmács a titoktartó, engedelmis napló. Ott mindent megírhatnak, sírhatnak és nevelhetnek a boldogságtól. Bakfislányok egyetlen menedéke: a napló, nélkülül tán szégyesebb volna az ifjúság élete.

Irnak-e még ma is naplókat a lányok? Minden bizonnyal, mert az ilyen szokás sohase mehet ki a divatból. A zord időkben is szükség van a fehér leányszobák lakóinak erre az egyetlen hű, igazi jóbarátra. Miről írnak a mai bakfisok naplójukba? Nyilván a szerelemről is, az első szerenádról és az első csalódásról, mint amik lényegükben alig változnak. Talán csak a stílusuk váltott komorabb hangszínyt. Olvastuk, hogy a finn lották naplójából névtelenül közreadtak egy könyvnapki gyűjteményt. Megírják Eszacknak ezek a hősi lelkű leányai, hogy zokszó nélkül cserélték fel a puha otthon kényelmét a harcterek veszélyeivel, midőn elhangzott a haza hívó szözeata. Felcsillan e komor naplólapokon természetesen a szerelem tűzpiros virága is, mert a legzordabb környezetet sem képes megölni az élet költészetét.

Folytassák csak naplójukat, ifjú Hölgyeim, írják meg a boldog napokat és a csalódásokat is, valljanak és gyónjanak meg mindent önmaguknak. Öntsék ki szívüket, csiszolják, nemesítsék, gazdagítsák lelküket, mert Isten óvja az emberiséget a hideg és kiábrándult ifjúságtól, amely már önmagában sem bízik! Igenis, jólesik hallani a leányok naplóiból kihangzó ifjonti muzsikát: ha mi már megkoptunk s elnyutte ideáljainkat a fergeteges idő, lesznek, akik nyomunkba lépnek. Ezek a naplóíró bakfisok a boldogság búvós kék madarát kergetik fáradhatatlanul. Ő, mert csak így, az ifjúság szép és tiszta lendületével lehet erősnek és tisztának megmaradni e vad világban.

Bach mester, a halhatatlan orgonista

Hirtelen vad szél vert át a vidék jelett. Amikor Weimarból elindult, még enyhe volt a levegő és tavaszi ígérget bujkált benne. Most egyszerre csontig ható kemény hideg mart a köpenye alá és havas esőcseppek csapódtak az arcába. Pedig még messze volt Arnstádtig az út. Remélte, hogy estig pihenés nélkül odaérhet, de most alig várta, hogy egy útszéli csárda fölbukkanjon, ahol valami meleghez juthat. Megvárhatta volna a postakocsit, hiszen mióta hercegi, udvari zenész. azóta néhány tallér mindig akad a zsebében, de valahogy megszokta még diákkorából ezeket a vándorutakat, sokkal értékesebbnek látszik a cél is, ha megszenvedünk érte. Alig tudná összeolvasni azokat az utakat, amiket így gyalogosan tett meg, hogy meghallgassa a legnagyobb mesterek orgonajátékát, hők az egyik, hol a másik városban. Amíg menit, nem érzett fáradtságot, mert az előtte várakozó hatalmas élmény melegtette a szívét s amikor visszafelé indult, akkor meg a lelkében tovább zengő csodálatos muzsika nem engedte, hogy a kimerült testre csak ügyet is vessen. De ez a télutó vihar kegyetlen volt és lélegzetelállító. Végre megpillantott egy útszélfogadót. Kimerülten lépte át a küszöböt, leroskadt az asztal mellé és forralt bort kért. A mellette lévő asztalnál fölfigyelték a vendégek:

— Sürgős útja lehet az úrnak, hogy ebben az időben ilyen gyalogosan neki mert vágni az országnak, — mondta az egyik polgár és köszöntésül felé emelte a poharát.

— Mikor Weimarból elindultam, még enyhe volt az idő, csak útközben kapott el az átkozott vihar, — adta vissza a szót a fiatalember és mohón nyúlt a melegítő ital után.

— Aztán mivégre keresi fel Arnstádt városát?

— Hallottam a híret, hogy milyen csodálatos orgonája van a városuknak, azon szeretnék játszani.

— Egy orgonajátékért ilyen utat tenni, — csóválta meg fejét az egyik polgár, — és még hozzá ilyen itéletidőben. Kész boldonság!

A fiatalember nem válaszolt. Maga elé mosolygott. Hogyan is magyarázhatná meg ezeknek az egyszerű embereknek, mi az a belső sóvárgás, ami útjára elindította a weimari udvarban csak hegedűn játszik, meg csellón, fuvalán, spinétten, cembalon, mert az ottani orgona kicsi, meg se közelíti azt a hangszert, amelyen a nagymesterek, egy Lübeck, Buxtehude vagy Reinken játszik. Hát ilyen orgonára vágyik óerős sóvárgással, hogy mindaz a csodálatos dallam, ami a lel-

kében él, kitörhessen és az orgona zengő szárnyalásán Isten elé áldozatosuljon.

A másik asztalnál is maguk elé hallgatnak a polgárok. A kemencéből rőt fény az arcokon játszik. Mintha a mindennapi megéhezés gondja letörődött volna homlokukról, valami másra gondolnak, talán a csodálatos orgonára vagy az ifjúra, aki mellettük ül és egy orgonajátékért mérföldeket gyalogolt. Csak néhány szó, egy tisztarúcu, lelkes ifjú és máris áttemelődik a lélek síkjára a rohanó, küszködő embersors. Végre megszólal az egyik:

— Való igaz, hogy gyönyörű hangú orgonánk van. De mesteri játékos is kellene hozzá, amilyen a régi kántorunk volt.

Bach János Sebestyén fölfigyelt. Nicsak, a pompás orgona mester nélkülül van. Soha jobbkor nem indult el Arnstádt városába. Ami ezután jön minden, minden, olyan, mintha álmodta volna, valamikor régen gyermekkorában, amikor elhatározta, hogy „regens chori“ lesz, templomi karmester. Az orgonában nem csatlódott. Utolérhetetlen szépségű hangja volt, a legnagyobb, amin csak életében játszott. Késő este úgy kellett a sekrestyének lekönnyörögni a hangszere mellett. Sokáig járkált a zenétől bódultan az utcán, amíg végre rászánta magát, hogy nagynénjét fölkeresse. Amikor megállt a keresett ház előtt, hirtelen nem tudta, hogy a lelkében álmodott hangok zenének-e vagy valódi szerszámon játszik egy búvós kéz? A csukott ablakon át valaki cembalon játszik, légies könnyedén, válszterekos, finom ízléssel. Ez nem Regina néni, ez valaki más. Kíváncsian nyit be az ajtón. Szíves fogadás, meleg ölelés után önkéntelen kíváncsisággal szalad ki a száján:

— Ki játszik a másik szobában?

— Marie Barbara van nálam, elhalt nővéremnek a leánya. Mindjárt szólók neki, hogy milyen kedves vendég érkezett.

De a fiatal Bach nagynénje karjára teszi a kezét tiltólag, hogy ne zavarják az elmerült játékos. Inkább halkán közelebb lépnek, mind közelebb, végre már ott állnak a küszöbön. A gyertyafény egy gyönyörű arcot világít meg, szelidet, elmerültet, éppen olyant, mintha a templomkórus falába metszett anyalok közül elevenedett volna meg egy. A zene patakeik, drad és varázsos szavával máris befonja a fiatal férfszívet. Aztán hirtelen mintha elmet-szették volna, csak egy kis zörög, egy lábcsusszanás és a fiatal lány megreppenve ugrik fel. Bach két riadt öszemet lát arcára rátapadni, sötétet, felejthetlent, Barbara szemét. Ettől a percitől fogva Arnstádt városa kettős horoggal kapcsolja magához a fiatal muzsikust: a csodálatos hangú orgona és az özzsemű leány az elszakíthatatlan kapocs.

A weimari herceg haragtól sápadtan mered udvari zenészsére:

— Egy orgona miatt elhagyja állását? Ez örüllőség! Nézze, Bach, ha több javadalmazást kíván, én szívesen...

— Semmi sem tarthat vissza, fenség. Templomi orgonista akarok lenni. A legnagyobb Urat akarom szolgálni ezután.

És elment. Az egyszerű kis kántori állásba, Arnstádt városába, ahol azonban tovább álmodhatta az isteni zenét, ami a

lelkében élt. Korálfeldolgozásai, orgonarögtönzései hamar feltűnést keltettek a kisvárosban is és hamar ismertté tették a nevét. A templom mindig zsúfoltság megélt, de ő csak egyre volt kíváncsi, hogy Barbara mit szól orgonajátékához. És Barbara mindig megtalálta a legmegjellezőbb és legszebb szavakat, amivel ezt az Istentől megáldott nagy művészt előbbrendíthette pályáján.

Őt év telik el kemény küszködéssel, de játéka mindig mélyebb lesz, tisztább és csodálatosabb, már nem is emberi, hallgatói sokszor úgy érzik, hogy egyenesen angyali muzsika az, ami Bach mester játékaiból kicsendül. Aztán végre övé lehet a legszeretettebb leány. És most, felesége kedvéért, hogy ő és születendő gyermeke ne szenvedjen semmiben se hiányt, visszamegy a weimari udvarba, a díszes állásba, udvari másodkarnagynak.

De nincs olyan bensőséges zenei élet, amilyent Bach magának álmodott. A herceg szereti a zenét, de éppen úgy a vadászatot, a színházat, a könnyű szórakozást. Nem becsüli meg eléggé a nagy zsenit, akik elől a legnagyobb francia művész, Marchand is megfutamodott, mert tudta, hogy a versenyben csak alul maradhat. És amikor Leopold herceg Cöthenbe hívja, szívesen megy, mert olyan ember lesz a felettese, aki nemcsak nagy művész, hanem egyenes, igazszívű ember. Itt Cöthenben éli Bach életének legszebb és legszomorúbb napjait. Innét indul el, hogy bemutassa művészetét az agg Reinkennek, a csodálatos orgonistának és ide tér vissza azzal a nagy diadalal, amit Reinken előtt aratott:

„Igaz lelkekre mondom, te vagy a világ legnagyobb orgonistája, sokkal, sokkal nagyobb, mint én voltam valaha.“

Aztán a diadal után a legnagyobb mélybehullás. Barbara meghal, a legdrágább feleség nincs többé. Négy apró gyermek árva. Még szerencse, hogy a hercegi udvarban él egy fiatal leány, Anna Magdaléna, udvari énekesnő, jó barátja Barbarának és alázatos rajongója Bachnak. Ő vállalja a gyermekek ápolását. Ha eddig élete volt Bachnak a zene, akkor most kétszeresen az lesz. Már nem maradt számára más, csak Isten. Az ő dicsőségére születnek a legszebb alkotások. Híre és neve bejárja egész Németországot. De mindig zárkózottabb lesz és mindig keserűbb. Barbarát nem tudja felejtani. Pedig, aki egészen közel él hozzá, a gyermekek ápolója, Magdaléna, nagyon szép leány, talán még szebb is, mint Barbara, zenei műveltsége is alaposabb, énekhangja meg egyenesen kiváló szépségű. De Bach nem veszi észre. Ugy kell a hercegnek figyelmeztetni rá:

— Bach, kedves mesterem, maga nem élhet egyedül, már csak a gyermekek miatt is vegye felségül Magdalénát.

Riadtan kapja fel fejét. Barbara után egy másik asszony? Nem, neki nincs szüksége asszonyra, neki ott a zene, a legnagyobb szerelme. Aztán mégis, a gyermekek miatt, feleségül veszi Magdalénát. De emberi ezadás már nem köti. Lelke csodálatos szabad szárnyalással már csak Isten felé emelkedik, hogy a legnagyobb alkotások, a Máté-passió és a H-moll-mise örök szépsége felejthetlenné tegye a nevét.

Nagy Méda

Igancz Rózsa:

Hímzett kezdőbetűk

Igazi, mai, nagyúri háztartás volt Tollassy Gábor negyvenes, dere-sedő, délceg úr, két nagyvállalat vezér-igazgatója. Minden délben pontosan tizen-két órákor beült az autójába és a vállalathoz hajtatott. Ott egy teljes, hosszú, való-ságos harminc percből álló félórát dolgozott. Nevét jegyezte szivarvastag arany töltő-tollával a kítárt akták alá. Fél egytől egyik, szolidan és előkelően, pohár martini mellett, a Gerbeaudban referálta el ma-gának a másik vállalat titkárával a folyó ügyeket. Jelentőségteljes ember volt Gábor, az új magyar neobarokk-kor kiváló fia. Állásait kellő súllyal és fennkölséggel töltötte be. Ebéd után a kaszinóban bridzseit. Vacsorázni nyilvános helyekre járt. Egé-szen pontosan, szabályosan beosztott életet élt. Reggel nyolctól tizig fürdött és öltöz-ködött, tíz-tizenkettőig reggelizett, újsá-got olvasott és manikűröztetett. És min-den délután hatkor kikocsizott.

Tizenöt éve élt a feleségével és az asz-szony — Marica volt a neve — lassan, különösen az utóbbi öt év alatt, megszokta ezeket a kikocsizásokat. Eleinte sirdogált, aztán, mert érzékeny lélek volt, inkább a homokba dugta a fejét. Másiként: elkezdett ő is társaságba járni, bridzsezni. A férje dolgairól nem vett tudomást. Nagyobb vi-harok nélkül langyosult el házasetük. Finoman és előkelően elunták egymást. Egészen szokványos, úri élet lett volna, csak hogy az asszony... nos, az asszony nem kocszott ki minden délután hat óra-kor. Nem szeretete már az urát, de még-sem csalta meg. Tiszta lélek volt Marica. S talán egy új szerelemben reménykedett.

Egyik bridszpartit után Péter kísérté haza. Gyalogosan mentek a meredek, jéggé fagyott budai utcáskán fölfelé s Marica kigyóbör cipőcskéje félrecsúszott a jeges aszfalt tükörén. Tenyéryni kerek foitban hasadt föl térdén selyemharisnyá-jával a bőr, mert térdrebukott. Alig vér-zett a lába, mikor Péter erős, keskeny kezeivel helyre markolta a megrándult lá-bát. Majd illatos, világos zsebkendőjét húzta elő s bekötötte az asszony térdét.

Az eset után beszéltek néhányszor tele-fonon. Péter udvariasan érdeklődött, hogy javul-e már? Aztán véletlenül úgy ala-kult, hogy nem találkoztak egy ideig. De Marica maga mosta ki a fürdőszobá-ban az illatos férfizsebkendőt s összehaj-togatva elzárta fiókjába, a leánykori em-lékei közé.

Legszívesebben maga vasalta volna ki a koronás, himzett névbetűs kendőt, de a konyhára nem mert kimenni és attól félt, hogy a komorna kerekre nyitja a szemét a csodálkozástól, ha a villanyvasalót be-kéri. Marica sohasem mutatkozott a konyhán a személyzet előtt. A gyermek-

telen családban, a nagy személyzeti segéd-lettel kínos pontosan és dermesztően ba-rátságatlanul működő háztartásban ő mindössze a „méltóságos asszony” volt, aki tíz órákor csönget fűrdőért a komor-nának, tizenkettőre kéri a soffírt, hogy álljon elő a kiskocsi, kettőtől sétál a Bel-városban az üzletke előtt. Félháromkor a huszonnegyszemélyes ebédlőasztal fenyege-tően nehéz csillára alatt halkan, kimérten és pontosan ebédel kettesben a férjével, a tálhordozó inas és a tálaló szobalány nesze-telen, pontos, halk és kegyetlenül szolgál kiszolgálása mellett. Ebéd után a kis sza-lonban három-négy fojtott ásitás közben fekete kávét iszik a méltóságos úrral. Az-tán alszik ötig s akkor bridszsezni megy. De, hogy vasaljon? Nem, arról szó sem lehetett. A háztartást a kövér, öreg ház-vezető irányította, Ilona. Ő adta ki a szakácsnőnek a napi költséget, ő számolt, ő mosatott. És ő rakta el az óriási, közös gardero-be-szoba mennyezetig érő szekré-nyeibe az uraságok fehérneműit.

A bonyodalomnak is ez a közös garde-robe-szoba lett az oka. Mert Ilona, a kö-vér és szigorú házvezetőnő, úgy találta illőnek, hogy az úr és az asszony fehér-neműi egymás melletti szekrényekben so-razozzanak. Ilon kérihetetlenül rendes volt. Az egyik szekrénybe berakta a méltóságos úr negyvennyolc kimosott ingét, a másikba, ugyanolyan magasságban fekvő polcra az asszony hatvankét kombiné-ját. Ilon osztályozta a harisnyákat és zsebkendőket is.

Kissé rövidlátó volt Ilon és részletkérdé-sek különben sem érdekelték. Ő csak a „Nagy Renddel”, a Rendszerral törődött. És így az úr polcaira rakta azt, ami az úr s az asszonyára azt, ami az övé, vagy övének lenni látszott. Egyik téli napon nagytakarítást rendezett a méltóságos úr nyári ruháinak zsebeiben és mosásba rakta az itt talált zsebkendőket. Méretüket nem igen nézegette s akkor sem ügyelt, mikor a friss ruhát osztályozni kellett. A női zsebkendőket a női polcra rakta, a férfi-zsebkendőket a férfiparti...

... Marica bridszpartit közben elővette retiküljéből a zsebkendőt. Picit megtörölte arcát és akkor Elza rákiáltott:

— Jé! Eppen olyan zsebkendő van, mint nekem!

— Igazán? Nem is tudom, hol vettem. — Mutasd!

Kikapta a kezéből.

Marica kissé zavartan nézett, mert ak-kor fedezte föl, hogy siettében egy isme-retlen zsebkendőt dugott ma a retiküljébe. Ismeretlen? De hiszen a polcon volt, leg-felül!?

— Érdekes! — mondta Elza. — Pont, mint az enyém — a zsebkendő sarkába nézett, aztán hirtelen lángvörösre gyulva visszaadta. A kendő sarkában az ő nevé-nek kezdőbetűje diszelgett...

... Bridzsparti után Elza Gábornak tele-fonozott:

— És vége mindennek, — mondta — vegye tudomásul, ha maga ilyen figyel-metlen, hogy a magánál felejtett zsebkendőmet a feleségének a kezébe juttatja! Csak látta volna, milyen kihívóan húzta elő. Ezt akarta? Engem megszegyeníteni? Nem, semmiféle kimagyarázkodást nem akarok, egy tapintatos férfi egy asszonyt nem szolgáltathat ki. Miért nem adta visz-sza, vagy dobta el, vagy mit tudom én, csinált volna akármit, ha már nem tette

el, de hogy a zsebében megtalálják! — És dühösen, sirva csapta le a kagylót.

Gábor félórás gondolkodás után rájött, hogy a zsebkendőt csakis Ilona rakhatta a Marica polcára és elhatározta, hogy Ilonát elbocsátja.

Marica pedig? Ő a bridszpartit után be-zárkózott a gardero-be-szobába és életében először, teljesen egyedül, minden komornai segédlet nélkül szekrényt rendezett. Saját, himzett, azsúros, csipkés, selyem, batisztt és muszlin zsebkendők között hat darab idegeneredetű zsebkendőt talált. Egyik igen szánalmas, kispolgári rongyocskán himzett „Vica” diszelgett... Egy muszlin-kendő csücskében hétágú korona egy nagy „A” betű fölött... Kis diáklányizlésű volt a kockás, angolmintás „S. A.” mono-grammú...

Az egyik zsebkendő dühösen kettészak-ított. Sirt egy keveset.

— Csak azt nem értem, hogy Gábor miért hozta ezeket mind haza? Mi fűző-d-hetik ezekhez? Hogy maradtak nála? Gyűjténé a zsebkendőket, mint egy tak-nyos kis diák? Vagy csupa emlék? Mint az enyém? A Péteré... — és Péterre gon-dolt... a zsebkendőre... Aztán megint Gáborra. — Miért felejté Gábor a zsebében ezeket? Hát ennyire nem törődik az ér-zéseimmel, hogy kiszolgáltatt Ilonnak? Nem tudta őket eldugni, mint én a Péte-rét? Hát ennyi, jószágos Isten, ennyi ka-landja és barátója van? Hogy már dug-donja is unja? Vica és S. A. és Elza, Elza is?...

Sirt még egy keveset, aztán csomagolni kezdett. Elhatározta, hogy nem fog vesze-kelni. Nem kér számon semmit és nem hallgatja meg a kimagyarázkodást. Csak az idegen női zsebkendőket viszi magával szomorú bizonyúsággal és elmegy. Ezalatt az öt langyos, fásult év alatt úgy eiszakadt Gáborról, hogy szinte nem is fáj a szakítás. De válaszképpen hagy itt va-lamit. Valamit, ami nem jelenti ugyanazt, mint ez a sereg, idegen, női rongy... De talán fog még jelenteni mást is, többet is. Mert mielőtt elutazik, telefonál Péter-nek és elmond mindent neki, azt is, amit akkor este érzett, bridszpartit után, mikor a térdét bekötötte. Erős válasz lesz, amit Gábornak ad, félreérthetetlen és könyör-telen.

Bement a szobájába. Kihúzta a fiókját. Már kabáthban, kalapban, útra készen állt, mikor utolsó izenetül a férje fehérneműs polcára, a férfi zsebkendők legtetetejére tette a Péter vasalatlan, gyűrött kendőjét. Ugy csinálta, hogy Gábor azonnal felis-merhesse, a himzett kezdőbetűket fordí-totta kifelé...

Aztán csengett, hogy álljon elő a ko-csi, amely az állomásra viszi...

JÁTÉK

Meglestem a holdat valamelyik este, mikor magát játszin a vízbe vetette. Ezüst sziporkát szórt kerek labda-tese, hullámgyerekek, hogy játszadoztak vele.

Pattogott a labda, felszökött az égre, arra jött egy felhő, elbújt hús ölébe.

A hullámok sirva futottak a mélybe, s úgy gondoltak reá, mint tünt kis mesére.

KRASSÓY-VARGA PANKA

REMÉNY

Írta: RICARDA HUCH (1864)

Remény ring szívemnek ágán; pihenj meg egy percre drágám, maradj szívemen, — ha mondom, — szívlugasban, vadgalambom.

Százszemű a remény szárnya, mint pávává, ha kítárja legyezőjét, kéken nyitja, szívem indáit simítja.

Fordította: KOTZIAN KATALIN

Edith nő

A tanár előbb komolyan és gondosan megvizsgálta. Alaposan megnyomogatta a páciens orrát, amit Edít nagyon mezalázó műveletnek talált. Átvilágította körüggel. Tanácskozott az asszisztenseivel. Majd mosolygva rördögelt:

— Milyen orr! Milyen orr!
— A rendelő teli volt mintául szolgáló fényképpel, híres festmények másolataival, gipszfékekkel.

Editnek jó izlése volt. Kiválasztotta a Medici Vénusz orrát.
— Talán ezt? — rendelte.

A sebész hozzájárult a választáshoz. Hízfelgve dicsérte az asszony harmóniáérzékét. Valóban ez az az orr, amely illelgi fog az archoz. A legelőbb hasonló páciense egyenesen pisze szeretett volna lenni.

Edít mindjárt ott maradt a szanzatóriumban. Az asszonyok éppen olyan elszánnak, mint amilyen hiúk.
Kemény ránczot a sebészre, aki az operációs terem gyilkosféh menyországában állott előtte:

— Fgyelmeztetni akarom, tanár úr, hogy asszony vagyok és ha elesűit, megölöm magam.

A professor nyugodtan mosolygott:
— Ne féljen. Nem lesz semmi baj. Nem vagyok esirkefogó. Mindenért vállalom a felelősséget.

Amikor az operáció után az asszony magához tért a narkózisból, a füle zúgott, a feje, szemé és bellü a szájpudlásán fölött valami esont nyögött. Fájott az orrát és az arca legnagyobb részét nem érezte. Mintha senmi sem lenne az arca helyén.

A szemé és a száju közü vastag gégéköz fogta körül a fejét. Pillája kinyitott, tekintete végigsiklott a virágos vidám tapétán, egy aranykeretes, rokokó képen, majd megállapodott az ápolónán, aki újságot olvasott az ablaknál.

Nyelve nehezen forgott, alig tudta kimondani:

— Mi történt?

— Az ápolónó letette az újságot és az ágyhoz sietett:

— Minden nagyszerűen ment!

A beteg nem nyugodott meg. A pszichológus érezte, a halált.
— Mindenképen ilyesimt szóltak mondani! — suttogta, aztán elhallgatott, észrevette, hogy nagyon fáig és feszül valami a fejében, amikor beszélni próbál.

Ez délután negykor volt. Felétkor beállított a tanár. Aera diadaltól ragyogott. Jóságos, derűs, vizsgálatól szőzőnnele árasztotta el páciensét.

Edít gyanakodva figyelt:

— Mtkor láthatom, hogy mi történt? — kérdezte izgatottan.
Ez a háig muba! — felelt a sebész. Idegesállító injekciót adott betegnek, aki erre sötét és üres alomba süllyedt.

Éltet két hét, mérhetően izgalmak, agrodalmak és remények között. Elet vagy halál! Editét majd mindnapon kezelték. A műveletek alatt vagy elaltatták, vagy befőték szemét. Mi fog történni? Rendbejön vagy teában feloldva beveheti azt a hat gramm veronált, amelyet a rossz esetre tartogattak!

Közben egyre kibeséhdett a beteg arcán a kötés. Végül nem volt több egy keskeny gégészimk. Egyszerű dolog lett volna lenni és belezenni a tükörbe. De Edít nem merete mestenni. Rábizta magát az orvosra. Majd ha megengedi. Végre elérkezett a nagy nap. A kötés lezsedtek. Edith flemelte a kezét és megfogta az orrát Szabályos orr volt, a paraffintöltés olyan rugalmas, akár a porcegő.

— Egy kis testszínű rizsport kérek! — mondta a sebész és gyakorolt kézzel bepuderizte páciense orrát. Majd odavezette a tükörhöz. Büszkén mosolygott, mint egy művész, aki nagyot alkotott. — Most nézze meg magát — mondta parancsolóan.

Edít belenezett a tükörbe és testa megrezketett a boldogságtól. Szabályos, szép arc tekintet vissza rá. Szinte ismeretlen arc, szép rendes, keskeny gyenes orral. Hihetetlennek tűnt, hogy ezt az orrot sebészis készcsinálta. Alig lehetett észrevenni rajta a varrat helyén a cérnaszálynyi heget. De a professor szavát adta, hogy az is el fog tűnni idővel.

A dolog óriási szenzuciót okozott. Edít szűkebb körében. A szobalánya, a fodrásznál a kiséasszonyok, a barátok mind el voltak ragadtatva a műtét eredményétől. Az asszony nem tudott vele betelni, hogy csodálja magát. Hazatérése után egy teljes napot otthon töltött a házöszobában, hármás úkre előtt.

Amikor férje sürögnye megrkzött, Edít azafal a biztos érzéssel ment ki a pályaudvarra, hogy a férfi, aki hozzáártozik, el fog járni az örömtől, amikor meglátja. Edig is jó dalog volt. Teiben, valban örömszögték. Tavasszal Velencebe ment, télen Parkirkerembe. Annyi ruhát és kalapot vehetett, amennyi belefért. Hát még mi lesz ezután, hogy eltűnt szegénytelen hibája.

A vonat befutott a pályaudvar kormos füvegteleje alá. A férj leszállt, lassan közeledett az utasok hömpölgő áradatában. És élmént a felesége mellett. Nem ismerte meg.

Az asszony utánament, karofogta, boldogan mosolygott:

— Itt vagyok. Muei!

A férj megállt, feleségére bámult és nem csókolta meg, idegennek látszott.

— Mi történt veled, fiam? — kérdezte megrkényyölve.

— Meg akartalak lenni, drágám! Rendbehoztattam az orromat!

— Rosszult tetted, fiam! — mondta savanyúan a férfi. — Szerettem az orrodat. Izgattott! Na mindegy! Azért ne sirj. Most már ügyis hibá. Te jót akartál!

Némán haladtak egymás mellett. Az asszonyt homályos sejtelen fogta el, hogy óriási módon tévedett. És csakugyan, a karrierje megállt. Hiába igyekezett, eltűnt az a hatalmas tuatban. Meg kellett tanulnia, hogy az kellett rajta a férfiaknak, amiól annyit szenvedett, hosszú éveken át. A hibáin!

Edít szép lány volt. Fiatal teste csupa energia. Mozgrása biztos volt, a tenisznél oly egyvedenül éles labdákut ütött, hogy szinte féltelmes kéig volt figyelni járákat. Tízikenlévesen korában ment férjhez. Majd ötvenévesei, rendkívül boldog házasságot után békésen elvált, hogy férjhez menjen egy rangosabb emberhez. Itt sem állapodott meg. Huszonhatéves korában újra elvált és újra férjhez ment, még jobban, mint másodszor.

Ó maga nem csinált semmit. Gógös nyugalommal túrte, hogy a férfiak megkérdezőnek érte és a gyöztes, a döntő párbaj után, felváltva oldalán a régi ember.

A férjekkel együtt udvarolnák esillagtáborra is megváltott. Minden házasságában új egyéniségek tűntek fel, akik sóváran. Tírelesen és áldozatkészen leskelődtek a háttérben.

Felfelé ivelt pályáján, szakadatlan sikerei között Editnek egyetlen fájdalma volt. Az orra.

Nem volt az az orr csunya. Keskeny volt, merészformájú. De túságosan nagy volt. Mintha téves összcállítás folytán a természet egy számmal nagyobb orrot illesztett volna ez arcra.

Ha valaki ránezett a szép asszonyra, legelőször is az orrát volt kénytelen észrevenni. Edít mindig szenvedett, amikor bemutatnák neki valakit és új ismerősen arcán észrevette az udvariasan fékezett meglepetést, amely késékvál az orrát illette. Gyermekkorában az iskolában, nyitán kinyitáltak és esifőtáltak az orr miatt. Később már csak a háta mögött tettek rá meggyezéseket.

Mint a püpost, titok, számalom és esifölódás vette körül. Néha megesett, hogy véletlenül a fülebe jutott valami, a mögöté elhulló mondatokból.

— Ennek a nőnek gyönyörű alakja van. Kár, hogy az orra tönkretesz a fejét! — mondta egy kisasszony a szobánál, mialatt a tükör mögött átközödött.

Edít tudta, hogy az a kritika rávonatkozik. Szíve meglelt asszonyi keserűséggel. Sokkal nagyobb fájdalmat okozott neki, amit a kisasszony mondott, mint amekkora örömet szerzett a drága ékszer, amelyet aznap kapott a férjétől.

A közönséges gyakorlatban is sok bajt szerzett ez az orr. Editnek nem kellett lesitnie a szemét vagy kaesintania, akár-hogy nézett, mindig látta az orrát, mint egy kízóán meredek tárgyát, amely kinyitult az arca középből.

Néha olyan érzésel ébredt, hogy almban ültetve orrát a párnán. Ha esókolozott is, zavarta az orra túlhosszu volta, el kellett helyeznie valahogy kisse oldalt fordítva, mintha egy papagáj akarna esókolódnai. Mindig kősen pillantott, amikor napközben kipudrezte magát. A flap-jack kis tükörében nem férj el arcával együtt az orra, külön kellett megnéznie. Ez ugyan csak alig észrevehető modulzatot jelentett, de Edít mindig olyan szégyent érzett mialta, hogy felőrára is szükség volt, amig magához tért a késégbesésből.

Egy nagy vacsorán, ezüst gardíniere állott az asztalon. Meglatta benne magát. Fehér vállát, büszke homlokát. És az orrát, amely a fényes ezüst görbületében úgy megvált, mintha körül akarna futni az egész edényt, akár egy szalag.

Csaknem kéig volt az. Lejőbban szerette volna a lányérja mellé készíttetni kis gyümölcskészel lefaragott az orra felét.

A jobb szomszédja azok közé a férfiak közé tartozott, akik udvaroltak neki. Mély szomorúságában agít adott ennek az úrnak, mert sürgös jelét szerette volna kapni, hogy őt az orra dacára is lehet szeretni.

Az udvarló szabályszerűen kigyúlt. Az asztal alatt gyöngéden megérintette szomszédja térédt, az asztal fölött halk rajongással elusztogta Editnek, hogy mily gyönyörű bőre van, olyan színi, mint a hánozott mandula.

Vacsora után külön vonultak a szalón leghelyagratotabb sarkába. A férfi tovább udvarolt. Már nem is folyamatos mondatok szerkesztett, beszéde átalakult azaz az izzó dadogássá, amely szinte mindig a kézigyőzt esókolódtat.

A szép asszony azonban nem figyelt partncéere. A falat nézte, amelyn rajta volt az árnyéka. Borzasztó volt ez az árnyék. A sötét profil, amelyből kinyúlt a pokoli orr, még megnövelve a perspektíva sajátos játéka által. Edít mozgattatva fejét és gyötördőve nézte, mint változik e mozgással egyre fantasztikusabb formákba a falon az árnyékorr. Szemből könnyek törtek elő. Arcát tenyerébe hajtotta, de e mozulatlú fájdalom forrásává vált, azt érezte, hogy úgy fogja orrát a tenyerében, mint egy uborkát.

Az udvarló zavartan elhallgatott. Nem értette, hogy miért sir az asszony! A szemérem miatt! Mindenesetre abbahagyta a túzes ostromot, ami a kétyes szenvedést esópögtette a nő lőlkébe. Ha már zokogott, szeretett volna a forrón lehalkított fűrfihang zenéje mellett zokogni.

Ebben az időben a férj éppen a földgömb másik oldalán járt fontos üzleti úton. Az asszony egyedül volt, nem kellett senkinek beszámolnia eseekeleteiről...

Nem is kért senkitől tanácsot, hanem az elkeseredésből született szíjait letvárgy egy órájában élmént ahhoz a híres sebész-közvetítőhöz, akiknek zenájéről valóságos legendák forogtak közszájon a gazdagok társaságában.

Elmondta a professzornak szenvedéseit és megkérdezte, lehet-e rajta segíteni!

BULLA ELMA: Art a művészek, ha magánéletében turkálnak

Vasárnap délelőtt látogatjuk meg Bulla Elmát, ez a hét egyetlen napja, amikor otthon találjuk. A többi napon csak éjféltől hajnalig tartózkodik lakásán. Az úgynevezett "priváté" nőt még az is kifárasztja, ha végighallgatja Bulla Elma napi programját. Reggel ötkor kel, fél hatkor indul a filmgyárba, ahol este hatig dolgozik, onnan a színházba rohan, játszik. A kimerültségtől majdnem eszméletlenül zuhan este ágyába. Már évek óta rohan ebben az iramban. Micsoda túlfűtött energia, a léleknek és a szellemnek mekkora izzó feszültsége, milyen lelkes művészi hittel ahhoz, hogy valaki ezt bírja. A sikerért, a népszerűségért, az eredményért a színésznő verejtékes arat fizet.

Bulla a vasárnapot sem áldozza pihenésre. Azzal a kifogással, hogy aznap újsáncs semmi dolga, mindenki megrohanja. Amikor kultúrát ízessel, egyéni kedvességgel berendezett, szép budai otthonában beszélgetünk vele. Látniuk rajta, hogy fáradt. Még a riportra éhes újságíró szívében is felbőre a részvét, amikor kérdezi kezdi. Bulla pedig semmivel sem érezeti, hogyan nem örül a látogatásnak, kedvesen, közvetlenül és készségeen válaszol kérdéseinkre. Elragadó modorával és őszinte szerénységével felmelegíti maga körül a levegőt.

Kévs színésznőnk van, akinek a magánéletéről olyan keveset tudunk, mint az óvéről. Nincs körülötte színházi láрма, a reklám hangossága se veri fel házatját.

Azt mondja:

— Azért vagyok színésznő, hogy a színházban járjtszam. Ezen túl a közönséggel szemben való kötelességem véget ér. *Magánéletem apró-cseprő mozzanatai nem tartoznak a nyilvánosságra.* Azt hiszem, jogom van ahhoz, hogy azt a kevés időt, amelyet otthonomban töltök, magamnak éljem. Véleményem szerint különben is *Art a színészeknek, ha a magánéletében turkálnak.* A közönséget zavarja az, hogy a színpadi démonról megtudta, hogy kitűnő családanya. Viszont, ha tudja róla, hogy magánéletében démon, akkor nem hiszi el neki a színpadi szende kislányt.

Nevet:

— Dehát különben is, hol van nekem magánéletem? Mikor érek rá arra, hogy egy kicsit enmagamnak éljek? *A nyáron nyolc nap szabadságom volt, de ezenkívül két éve még lélekéhez sem jutottam.*

— Milyen szerepet játszik a *Fény és árnyék* című új filmjében, amelyet most forgatnak?

— Nagy színésznő, aki a színpadon kívül polgári úriasszony. Vagyis az ellentétét annak, ahogy még ma egyekes a színésznőt elképzelik.

?

— Bármilyen hihetetlenül hangzik is, még most is akadnak olyanok, akik csodálkoznak azon, hogy a színésznő is éppen olyan asszony, mint a többi. Ma is akadnak olyanok, akik meglepődnek, ha véletlenül megkérdezzük valakit például, *hogyan is fűtik a vadlibalevest?* Hát hogyan — mondják — a Bullát ez is érdekli? A színésznő a főzésbe is beleszól?

— De térjünk vissza új filmjére, mondjon róla valamit!

— Csak dadogón és elfogódottan tudok *Tüdös Klára* filmjéről beszélni. Fájdalom, ma már úgy megszoktuk a nagy szavakat, hogy közhelynek halljuk őket. Bármilyen rajongással is beszéljek erről a filmről, ez mindent megérdemel. Ehhez foghatón tehetség, érdekes filmet alig láttunk még. *Tüdös Klára bebizonyítja, hogy a film alkalmas területe az igazi művészetnek.* Ó írta és ő rendezte a filmet.

— Milyen érzés, színész a filmet? — Eszembe rajta. Amikor arra

számára, hogy nő rendezze a se jutott, hogy csodálkozzam *Tüdös Klára* rendez, akkor nem gondolok, hogy *»nini, női rendező,* hanem arra, hogy milyen remek rendezőnk van. *Egyetlen hibája, hogy járdahatalatlan.* Ha férfi volna, akkor olykor felsőhátnának, hogy jaj, de fáradt vagyok. De így? Ha ő bírja hajnalról-éjfélig, akkor nekem sem illik panaszkodnom.

— Hogy bírja a filmmezés, meg a színpadi játék kettős életét?

— Boldog vagyok, hogy ennyit dolgozom, de azért néha megzavarodom. A film és a színpad két különböző világ. Amikor a filmgyárból megyek a szin-

háza, gyakran rajtakapom magamaton azon, hogy a színpadon túlságosan egyhangú a járkódom, a színház után meg túlságosan sokat ágdlók a filmen. Persze, ezek a zavaró jelenségek pillanatokig tartanak csak, hamarosan belelétem magamat abba a világba, ahol éppen vagyok. A filmet voltaképpen nem szabad semmit sem játszani. Még az is soknak hat. Amint kevésnek érzek: A fontos az, hogy higgyem amit csinálók, hogy a fantáziám működjék: a belső indulatok csaknem minden külső megmozdulás nélkül megformálják, az alakítást. Viszont a színpadon gesztusok kellene, ott meg kell mutatni, hogy mit értek. A karzatnak is látni kell, amit játszom.

— Mit érez, amikor a filmen önmagát látja?

Csodálkozok:

— Sohasem láttam még magamat filmen. Nem nézem meg magamat, nem akarom magamat vászonra látni. Csak az a színésznő nézze meg magát aki olyan okos, hogy tanul hibáiból. *En bennem semmiféle más érzés nem ébredne, csak a kétségbeesés.*

— Érdeklí a kritika?

— Némelyik kritikusknak a véleménye nagyon érdekel, de *ritkán olvasom el a rólam írt kritikát.* Régi babonám, hogy csak azt a kritikát olvasom el, amelyre felhívják a figyelmemet. Ha valaki elhozza nekem és azt mondja *»nézd, milyen jól írtak rólad!«* Úgy érzem, ha csak úgy spontán elolvassék egy kritikát, az biztosan rossz volna.

— Milyen szerepet játszik legszívesebben?

— *Karakter szerepet.* Azokban van a legtöbb lehetőség az alakításra. Rengeteg szelíd, megbocsátó és jó asszonyt játszottam már, ez szép feladat, de mindenesetre könnyebb és nem olyan izgalmas, mint például egy béna lányt játszani. Talvány játszottam ezt az *»Esküvő»*-ben.

— Mit érez, amikor például bénát játszik?

Csillogóra, álmétkodóra nyitja ki kék szemét:

— Hogy mit érzek? Nem érzésem van itt szó, hanem arról, hogy ilyenkor valójában béna vagyok. *Mindig az vagyok, amit a szerepem előír.* Hallottuk, hogy rengeteg levelet kap a harctérről...

Elérzékenyül:

— Igen, a katonák elhalmoznak kedvességükkel. Olyan megható leveleket írnak! Sokszor úgy érzem, hogy ez a sok szeretet nem is nekem szól, hanem annak, akit filmszerkeimen keresztül ismernek. H. a filmen szelédnek és jónak látnak, azt hiszik, hogy az életben is az vagyok. *Azonostlan engem az otthon, a meleg jászék emlékével.* Kiöntik a szívüket és azt írják, a képem talzmán a számukra. Akár m'lyen sok a dolgom, mindig ráérek arra, hogy a katonáknak válaszoljak. Úgy örülök minden soruknak.

— Mivel tölti azt a kis szabad időt, amely a filmezés meg a színház után megmarad?

— *Nézeledöm.* Figyelem az embereket. Ez is hozzátartozik ahhoz, hogy játszani tudjak. Honnan tudjam, hogy milyen egy koldus, ha még sohasem láttam? *Az embereknek minden kis megmozdulásából tanulok.* A színész számára az a legfontosabb, hogy nézzen — és még fontosabb hogy lásson is...

JULISKA

megy a faluba

IRTA: GYOMAY GYÖRGY

Amikor először hallotta a fekete hírt, mekként ámszkodott a falnak.

Fejét a hűvös mézhez szorította, mert úgy érezte, szétréped a kendője alatt minden csont.

— Nem igaz — suttogta maga elé. — Mihály nem olyan. Mihály engem szeret. Mihály más asszonyra rá sem pislant.

De amikor a második, harmadik szájából is hallotta, hogy vigyázz, Juliska, mert az urad a faluban nagyon társalog egy özvegyasszonnyal, akkor úgy érezte, ködös lett a tanya körül minden. És ő ott tántorog a ködben. És nincs más gondolata, csak az, hogy Mihály nem szereti.

— Ezért viszi hát olyan hűségesen reggelenként a faluba a tejet, hogy találkozhassanak — hajtogatta az asszony és kiült a tanya végére. Felhajította a kötőjét. Elnézett a messzeségbe. És sírni kezdett.

— De megvertél ezzel az emberrel, édes Teremtőm.

Langyos őszi délután volt. A földekről az utolsó kocsi hordták nagy nyikorgással a kukoricaszárat. Mindenfelé tehének rágták a tökleveleket. A tanya körül békességgel csipegették a fűvet a libák. S Juliska arra gondolt, a fájdalmas sírás közben, hogy mit is tegyen. Hazamenjen az anyjához? Hagyjon itt mindent? Ezt könnyűség így kigondolni, de nehéz megletéríteni. Mert az elmenés sem olyan egy-

szerű, hogy az emberfia felköti a kendőt a fejére és elballag haza. Aki elmegy, az nem hagyhatja bitangságba a gyerekeit. Azokat is vinni kell, mert még olyan kicsik, hogy az anyjuk nélkül nem élhetnek. Andriska négyesztendő. Istvánka kettő. Vinni kell azonfelül nekik ruházatot is. Mert egy gúnyát nem nyíhetnek szakadásig azért, mert az apjuk mást szeret. És vinni kell magának is ruhát. Mert olyat igazán bolondság lenne csinálni, hogy egyszer szoknyában szaladjon el innen akkor, amidőn két szelvény, egy szelvet van tele ruhákkal.

— Nem megyek haza. Nem hagyom itt a szép szobámat, — sirt tovább az asszony. S most azt vette megállapításba, hogy hazugság a legények minden udvarlása, hazugság minden szerelem. Mert itt van Mihály, az ő hites ura. Három évig járt hozzájuk. Három esztendeig könyörgött neki, hogy csáráss kis Juliskám, engedj már meg, csak egyetlenegyszer, hogy megcsókoljalak. Hiszen úgy szeretlek, hogy az égvilág alatt még egy galamb se szereti jobban a párját. Űgy szeretlek, hogy reggeltől estig elcsókolgatnálak egyfolytában. És amikor először megcsókolta, olyan boldogságos lett az örömtől, hogy azt kiáltotta:

— Juliskám, kisvirágom, halálig szeretlek. csak tegyél a feleségem! — Nagy esküdöések, csókos udvarlások után ő aztán hozzá is ment Mihályhoz. Odaállt vele egy gyönyörűséges örömlapon az oltár elé. És éltek itt a tanyán rózsaszínű boldogságban, egészen addig, amíg azt nem mondta a fekete hír: vigyázz, Juliska.

— Ezt kell hallanom ötesztendei házasság után — sirdogált az asszony sokáig. Aztán felugrott. Megtörölte a szemét. Összeszorította az öklét. S megfenyegette a falut.

— Hát azért sem hagyom. És nem hagyom a gyerekeimet se! Holnap bemegyek én is a faluba. Megnézem azt a gyönyörűt!

Aztán bement a szobába. És dolgozott csendesen, mint máskor, nehogy az ura észrevegyen rajta valamit. Vacsora után még meg is csókolta Mihályt. S olyan szelíden feküdt le mellé az ágyba, mintha nem történt volna a faluban semmi. Lassan elkövetkezett az éjszaka. Utána a hajnal is bebállagott a tanya végére. Újra vi-

lágos lett. Megkezdődött a munka. Az ember elvágott kint a jöszágok körül. Az asszony rendet csinált bent. Mikor a tejet felrakta Mihály a tejföls köcsöggel, meg a tojásoskosárral a kocsiderekba s nagykomolyan indult akart, Juliska ünneplően felült mellé.

— Bemegyek én is a faluba — mosolygott az emberére s olyan szerelmet kacintott rá, mintha egyhetes házások lettek volna.

— Minek jössz? Ki vigyáz a gyermekekre? — morgott elpirulva Mihály.

— Rendben van minden. Van csösz — nyúlt az asszony az ostor után.

A ló kocogásba fogott. Az ember vizsgálódva nézett az asszonyára. Aztán felrántotta a vállát. Visszavette az ostort.

— Hát akkor csak gyere — gombolta össze magán a kiskabátot.

Juliska nézte az emberét. Figyelte az arcát. Sejt-e valamit? Gyanítja-e, miért indult útnak most vele? Nem sejdíthet semmit, hiszen még magam sem tudom, mit tegyek, mondta önmagának. S most kezdett tünődni, mit is csináljon azzal az asszonnyal, aki tönkre akarja tenni összes életét.

— Űgy összeszidom, hogy kiáll a lár-mára az utca — figyelte tovább párját az asszony. S elhatározta, olyan kiabálást rendez, hogy száz rádió sem bőmből jobban.

A kocsi csörömpölve haladt az úton. Egyik kanyarodó következett a másik után. És az asszony arra rezzent fel, hogy már be is fordultak a falu első utcájába.

— De hamar beértünk.

— Hamar — lesett összehúzott szemmel mindenfelé az ember. — Merre megyünk?

— Ahová szoktál — igazgatta kendőjét az asszony.

A ló befordult a másik utcába, a piostornyú templom felé, ahol már nyüzsgöttek a népek a piacra. És ez egyik ház előtt magától megállt a ló.

— De jól tudja ez a ló itt a járást. Űgy látszik, sokat szokott itt állni — lépett le az asszony az útra s egyszerre az ajtóra meredt. Mert a kocsiöregre kijött az ellenség. S úgy bámult rá, mintha csodát látna. Nyilván megismerte, ki áll előtte.

Mihály moccani se tudott a kocsin. Inteni akart az özvegynek, de a meglepődéstől mozdítani sem tudta a kezét. Juliska pedig nézte figyelmesen a nagy ellenfelet. Nézte az arcát, a ruháját. Nem is olyan szép. Csak kifeni magát, állapította meg az igazságot. Az özvegy is megismerte Juliskát. Állt előtte sárgulva, zöldülve, a száját rácsálva.

— Te vagy az a gyönyörű, aki el akarja venni a két gyerekeket apját! — hasított a csendbe az asszony sikitása. Aztán a következő pillanatban az özvegy fejéről sűrű fehérség ömlött az arcra, a ruhára.

— Ez volt a tejföl — húzta össze a nyakát az ember s elfehéredve figyelte: mi lesz a következés? A tejeskanua, vagy a tojásoskosár? De Juliska nem csinált több magyarázást. Ajtatosan visszuült a helyére. S mint aki rendesen elintézte a sort, intett az urának.

— Mehetünk, Mihályom.

Venus

fehérmű
női gyapjú
alsónadrág

Venus-Werke A.-G

MAGYAR MŰVÉSZ AKINEK BIRTOKA VAN SPANYOLORSZÁGBAN

szalad fagypontra alá. Havat pedig húsz-harminc évben egyszer látnak csak Spanyolországban.) Három órakor ebédelnek és utána megint a kávéházba rohannak. A társadalmi és üzleti élet jóformán a kávéházakban bonyolódik le. A spanyolok csak nagyon közelálló barátokat engednek be házukba, ismerőseket inkább kávéházakban látják vendégül, a férfiak pedig ott tárgyalnak üzletfeleikkel. A sok kávéházazás és aperitifezés után este csak fél 10-kor találkozik otthon a család. Akkor vacsoráznak is. A színházak ehhez az időbeosztáshoz idomulnak, ezért két előadást tartanak naponta: fél 7-kor és fél 11-kor. Az utolsó előadás egy órakor végződik, ilyenkor még fényárban izzik az utca, az emberek nyúzsognak és ismét betérnek a zsúfolt kávéházba, ahol a „kötelező” éjszakai ital a forró, sűrű krémszerű csokoládé, melyet „à la espagnole”-nak neveznek vagy a hígabban főtt csokoládé, az „à la française”. Ehhez frissen sült tolófánkot esznek.

— És hogy él a spanyol nő?

— Délelőtt 11-ig, 1/2 12-ig nem látható. Ennél korábban sem telefonon, sem személyesen nem illik őt háborgatni. Tizenkét óra felé kibújik odujából, de ilyenkor sem szabad otthonában meglátogatni, csak az utcán lehet vele találkozni. Kávéházban kizárólag aperitif időben, vagyis ebéd és vacsora előtt illik a nőnek belépnie. Viszont táncos teára és szolid lokálok délutáni előadásaira úrilányok is elmennek. Nyolc-tíz év óta általában szabadabban énekel a nők, mint azelőtt, amikor kísérő nélkül az utcára se mehettek. A fiatalok sokszor már diákkorukban eljegyzik egymást. A tizenhárom éves lány is lehet már novia, vagyis menyasszony, akinek nővője, vőlegénye van. Ha hivatalos vőlegénye van a lánynak, a szülő nem sokat törődik vele, az az álláspontja, hogy a fiatalok vigyázzanak magukra és egymásra. Az ilyen korai jegyesség gyakran fölbomlik a fiatalok elbűsülnének egymástól és a lány új novióval vált jegyvet. A jegyesek szigorúan hűségesek egymáshoz. A lány sehova nem mehet novioja nélkül és csak vele szabad táncolnia is. A diákszerelm komoly dolog Spanyolországban és ha az egyik fél megszalja a másikat, akkor nem egyszer vér folyik emiatt.

— Milyen a spanyol házasság?

— Komoly és szent. Házasságtörés alig fordul elő. Társaságban férjes asszonnyal nem illik hosszabb beszélgetésbe mélyedni. A férj mindenható elkíséri feleségét. A spanyol nemcsak féltékeny, hanem önzeteres is. Megalázkodnak érzi, ha feleségére idegen férfi vet szemet. Érdekes, hogy a spanyol törvények szerint felmentő ítéletet hoznak arra a házasságra, aki féltékenységből megölte párját és a csalátszolgálatát tudja. A spanyol nő nem kacér, a lobogó spanyol vér csak a sevillai és andaluziai néptáncokban izzik. A családi élet keretein belül nincs tombolás.

— A bikaviadatok még ma is olyan népszerűek?

— De még mennyire! Egy-egy nagy bikaviadal még ma is „nemzeti ünnep”. A legkisebb falu arénájában is legalább négy-ötezer ember fér el. Nagyvárosokban pedig harminc-negyvenezer főnyi közönség látogatja az arénát. A bikaviadatokon forró a levegő, tombolnak, éljenek, lelkesednek, füttyülnék és kiabálnak a nézők. Minden spanyol rajong a bikaviadalért, férfi- nő egyaránt. Ujjonganak, amikor a bika véresre sebzí a lovakat és a kivonszolt állatok után hosszú, véres csik marad az aréna porában. A kormányfőtől kezdve, a kormány tagjai és a társadalom minden rétege megnézi a bikaviadalt. A torreador felvonul az elnöki páholy előtt és felajánlja a viadalt az elnöknek. Az elnök olykor egy Vörös kereszt nővér, vagy egy arisztokrata hölgy, néha pedig Franco felesége vagy leánya. Minden bikaviadalon hat bikát ölnek meg, a bika húsát pedig közvetlenül a viadal után ott a helyszínen olcsón kimerik. Sok bikaviadalt láttam, de soha sem értem meg az embereknek a vér láttán való féktelen lelkesedését. A borzalmas állatkínzás mindig elriasztott, nem szólvá arról, hogy a torreadornak is nem egyszer életébe kerül a mérkőzés.

— Kiből lesz a torreador?

— Rendszerint a nép egyszerű fiából. A sikeres torreador vagyont keres, pénze, háza és birtoka van és a legelőkelőbb társaságokban fordul meg. Nem is olyan rég a művésznel is jobban tisztelték. Kivált nők rajonganak érte. A leghíresebb torreadort, Belmontet valóságos délkeleti a felső tízezer. Számomra a bikaviadatokon a torreadorok gyönyörű, klasszikus testmozgása volt a művészi élmény. A torreador pompás öltözékben jelenik meg a porondon, feszes, arany- és ezüstsujtásos korpú kosztümben. Festőnek való látvány.

— Beszéljen egy kicsit önmagáról, tevérlől!

— Örülök, hogy itthon vagyok és örülök, hogy ilyen sok tehetséges növendékem van. Egyelőre nem rendezek hangversenyt, túlságosan izgat az a gondolat, hogy a sziréna hangja esetleg beleszól játékomba. Ha mégis közönség elé lépek még a háborúban, akkor alighanem jótékony célú hangversenyt adok csak . . .

Tanítás közben kerestük fel Ember Nándort a Zeneművészeti Főiskola másodikemeleti tantermében. A növendék Brahmsot játszik, a tanár magyaráz. A tanár ezúttal kiváló művész is, aki európaszerte nagy sikereket aratott. Ez a forrótemperamentumú, nagyfantáziájú, virtuóz zongoraművész évekig élt Spanyolországban, hangversenyei voltak, turnézott: mindenütt lelkesen ünnepelték.

— Hogyan került ki Spanyolországba? — kérdezzük tőle.

— Dél-Amerikába készültem és hogy spanyol kritikáim is legyenek, útközben megálltam San Sebastianban, ahol éppen nyáriszezon volt. József főherceg ajánló leveleivel mentem Mária Krisztinához, a spanyol király édesanyjához, aki szerette a magyarokat és nagy művészzárát volt. Hangversenyt adtam a Vöröskereszt javára Madridban és nagy sikerem volt. Hangversenymet megismételtem és az ország valamennyi Filharmóniája meghívott. Spanyolország minden nagyobb városában van Filharmónia, az országban negyvennégy zenei centrum van, ebből is látható, hogy milyen nagy ott a zenei kultusz. Öt éves szerződést kaptam és így nem mentem tovább Dél-Amerikába, ott maradtam.

— Mikor járt utoljára Spanyolországban?

— Egy évvel ezelőtt. Van egy kis birtokom Avila várostól északnyugatra, ezer méter magas hegyek között, rengeteg cseretölggyel borított váregényes vidéken, távol a zajtól és az emberektől. Nagyon megszoxtam és megszerettem a spanyol életet. Ma ott majdnem békébéli állapotok vannak, nincs elsőtétítés és most, hogy a pogárháborút kiheverték már, minden a normális mederbe tért vissza.

— Milyen a spanyol ember hétköznapi élete?

— A spanyolok későn kezdik a napot, mert későn kelnek. Tíz óra előtt sehol sincs hivatal. Az állami Nemzeti Bankban tíz óra előtt nem lehet pénz váltani, ezzel hivatalosan is elismerik a késői kelés jogát. Az ebédelőtti aperitif ideje két óra után kezdődik. Ilyenkor zsúfolásig megtelik a kávéházak teraszba. Még télen is lehetőleg kint a szabadban ülnek. (Megjegyzem, hogy a hőmérő télen se

LOLA MONTEZ: A NŐK MAGASISKOLÁJA

I. A visszahódítás művészete

Lola Montez írja világhírű naplójában a következőket:

— A hódítás minden csinos, sőt kevésbé csinos hölgy számára is a legkönnyebb feladat, amire egy nő egyáltalán vállalkozhatik. Nem kell hozzá más, csak a „jelenlét” s meg van oldva a probléma. Természetesen csak az egyedül való jelenlétre gondolok, mert a „konkurrenciával” túlszűfolt jelenlét, már kevésbé biztos alkalom. Ugy vannak ezzel a férfiak, mint a szakácsnők, mikor vásárolni mennek. Ha kevés az áru, elkapkodják, ha sok, akkor túrkálnak benne. Tudományosan így fejezhető ki a kérdés: az a fluidum, az a csodálatos varázserő, ami egy hölgyből sugárzik a férfi felé, vesztit mágnességből, ha a jelenlévő hölgyek száma több, vagy éppen sok. A férfi belezavarodik a színvegyületbe, amely körülötte ragyog, érdeklődési vonala megtörik, vágyódása nem tud egy fix pontra tömörülni oly mértékben, hogy ez a vágy szerelemmé érlelődjék. Ezért van, hogy például egy színházi páholyban, ahol csak egy mama van jelen, sokkal több házassági nyitány kezdődik, mint a zsűfolt nézőtérén. Sohasem tudtam megérteni azokat a leányokat, akik egy csomó barátot cipelnek mindenüvé magukkal. Olyasvalami ez, mint mikor a napra enyhe felhőfoslányok úsznak: kissé vesztit a fényből a nap, de a barátainkkal körülütdelt leány is. Még akkor is, ha ezek a barátinók kevésbé szépek.

A hódításnál tehát van egy sokkal nehezebb problémája a szerelemnek, a „megtartás”. A nő nem változik, sikkesebb, szebb mint valaha és mégis bekövetkezik, amitől annyira retteg: kezd nélkülözhető lenni annak a számára, akit pedig annyira szeret. Mi ennek az oka? A házasságban egybeolvadt szerelmesek viszonyában nem titok ez. Itt, a legnagyobb szerelem is átváltozik lassan valami egészen más közösségi vonalommá: a tüz vesztit forróságából, langyosabb és langyosabb lesz s a csetepaték és boldogtalanságok legtöbbször onnan származik, hogy a házastársak egymike nem akar erről a természetes folyamatról tudomást venni s a szerelem hajóját akkor is viharos vizekre akarja vezetni, amikor ezek a vizek már messze vannak. Ebből aztán „vihar” keletkezik, de nem szerelmi vihar, hanem az a fájdalmas, lelkettépő vihar, amelyet boldogtalanságnak hívnak. Megnyugvást ad, ha jól megtanuljuk ezt a mondatot, hogy soha el ne feledjük: „Minden mulandó az érzelmi világban éppúgy, mint a fizikai világban”. Ez alól nem kivétel semmi és senki.

Más a helyzet azoknál a szerelmeseknél, ahol a szerelmek legszebbje, az ideális szerelem ragyogja be a lelkeket, amikor

még nem asszony a leány. Itt nem lehet beteltségéről, megúnásról beszélni, mi lehet hát az oka, hogy faképnél hagy bennünket, aki pedig szeretett s akit mi még mindig nagyon szeretünk?

Azt a nőt hagyják el, aki nem elég változatos.

Ebben az egyszerű mondatban van a rejtély kulcsa.

Ha egy rózsás tűz valaki a gomblyukába, — tegyük fel, hogy ez a rózsza soha el nem hervadna — egyforma illata, egyforma színe, fodra, karcsúsága, kecsesége, nem tudja időtlen-időkéig lekötöni a figyelmünket. Némelyek tovább gyönyörködnek benne, lelküket hosszabb ideig kapcsolja magához a rózsacsoda és ha más rózsák, más virágok nem teremnének, ennek az egy rózsának varázsa sokkal tovább tartana. A baj az, tehát a hűtlenség oka is az, hogy előbb vagy utóbb, egészen váratlanul, felbukkan a mezőn, vagy a virágoskertben, vagy a korzón, az utcán, a bálteremben egy olyan másik virág, amely talán kevésbé szép, de új színe, új illata, új fodra-bodra van s az érdeklődést magára vonja. Ha tehát egy leányt faképnél hagy imádott udvarlója, ott mindig új királynő jelent meg a színén, új virág, s a mi pillangónk már arrafelé röpköd. Ez az, amire azt mondják: elcsábították tőlünk.

A vasat itt is addig kell ütni, ameddig meleg. Az is kérdés azonban, hogyan üssük a vasat?

Megfigyeléseim során azt tapasztaltam, hogy a hűtlenül elhagyott hölgyek, mindig az ellenkezőjét csinálják annak, amit kellene.

Ha kezdődik észrevenni az elhidegülés jeleit: patáliát csapnak. A legjobb esetben — sírnak, ami hasonlóképpen rossz. A könnyeknek általában igen nagy hatásuk van a férfiszívre, de csak addig, amíg szeret bennünket ez a szív. Akkor megtelik szájalommal, részvétellel s hogy felszárítsa a könnyeket, néha egészen hősi cselekedetre képes. Ismétlem: csak ameddig szeret bennünket ez a szív. Ha ellenben már ott tart, hogy más virág felé pislog, sirhatunk tengernyi könnyet, nem hatódik meg, sőt éppen az ellenkezőjét váltjuk ki könnyeinkkel annak, amit remélünk. Még megismogatja az arcunkat, de már csak hideg udvariasságból s igyekszik távozni a színtérről, mindenféle kifogással, minél gyorsabban. Magában pedig nem azt gondolja, hogy: én tovább fogom szeretni ezt a leányt, hanem azt, hogy milyen kellemtelen, milyen terhes, milyen idegesítő tud lenni, „még csak most látja”. És másnap már nem jó, mert dolga akadt, harmadnap esetleg eljő, de nagyon siet s ha a „jelenetek” ismétlődnek, szegény kisleány „tűrhetetlenné” válik, s a látogatások,

találkozások, együttlétek egyre ritkulnak, amíg bekövetkezik a végleges szakítás.

A „kitörések”, a „felelősségrevonások” éppen ennnyit érnek. Pedig ezt a hibát is elköveti majdnem minden olyan nő, aki „vesztélyt” érez.

Nos, ez mind nem ér semmit. Legfeljebb sietteti az elkerülhetetlen „véget”. Ennyiben radikálisabb hatása van, mint a könnyeknek, de csak rossz irányban. Ezzel még egyetlen leány sem hódított vissza egyetlen hűtlen lovagot se. Legyünk tisztában vele: mindez, — amennyiben felté. kenységi jelenetnek látszik — hízleg és talán jól is esik a lovag úrnak addig, amíg szeret minket, ameddig szerelmes belénk. Addig egy gyöngéd kis pofon is megédesítő mézcseppje lehet a szerelemnek, de nem akkor, amikor a láthatáron már új lepke röpköd. Ekkor azt érzük el vele, mint a légyecsapóval: elkergetjük magunktól imádottunkat. Agyon úgyse üthetjük, hiába vagyunk meggyőződve, hogy megérdemelné, tehát ne bántuk, ne riasszuk, ne érleljük gyűlöletté azt, ami még csak elhidegülés. Hanem mit csináljunk? Melegessük vissza, de csak addig, amíg nem késő. Ameddig csak kacérkodik az illető a hűtlenség, a válás gondolatával. Mi ennek a visszamenetetésnek a gyógyszerere?

Kétféle gyógyszerere van. Egyik a változatosság. Új színt vigyünk bele egyéniségünkbe. Új illatot a megszokott virágba. Öltözködjünk változatosabban. Nem minőségi öltözködésre van szükség, csak új figurára, a régi helyett. Hiszen még szeret bennünket ő, még mi élünk a szíve mélyén. Az ami történik, még csak felhőcske a napon: tüntessük el. Már az is változatosság, az is új szín, új érdeklődési pont, ha eddigi dús és ápolat frizuránkra egy kis piros vagy másszínű kendőcskét tesszünk, magunk elé valami parányi kényétkét... nehéz volna ezt mind felsorolni. A lényeg, hogy ne olyanok legyünk mint addig. El sem képzelik, milyen óriási hatása lesz ennek. Hiszen ha ezt az eljárást követjük volna, be sem következik a szerelmesekre leselkedő legrosszabb, az elhidegülés. Néha egy kis rendetlen bőbita a fejen különös vonzó hatást kelt, többet mint a könny, a veszekedés, az elájulás. Tehát mégegyszer: legyünk változatosak. Újak, tarkábbak mint addig: modorban, ruhában, életformában. Ez az egyik.

A másik recept már prózaibb, de az elsónél is hatásosabb.

Csiklandozzuk imádottunk inycenségét. Enni minden férfi szeret, legalább annyira, mint csókolózni. „A gyomrán keresztül minden férfiszív meghódítható.”

Azt hiszem, felesleges is többet mondani. Nem mindegy azonban, hogyan találjuk a hódítási vacsorákat. De, hogy a gyógyszer kitudó, erre bárki mérget vehet. Következő naplőfejezetemben megpróbálok a férjfogó vacsorákkal foglalkozni s higység el, ha a recept nem hat, a hiba nem a receptben van, hanem legfeljebb abban, hogy nem volt elég ropogós a malacpecsenye.

(Folytatjuk.)

Nagy Dániel

Legyen szép! Miteszseres, tágpórusú (likacsos), fénylő, zsíros, pattanás-hajlamú arcra használjon hetenként **Vitacit arcpakolást** (arcfürdőpépet). Percek alatt bámulatos hatás! Hónapokra elegendő készlet **csak 11.19 pengő.** Ráncok, szarkalábak ellen, száraz, érzékeny, húzódo arcbőrnek valóságos áldás a **Vitacit bőrtápláló krém.** Nagy tubus **csak 10.76 pengő.** **Kapható jobb vidéki szaküzletekben. Budapesten csak nálunk: LORÁND KOZMETIKA, VI., Mussolini-tér 3. Kívánatra cégjelzés nélküli csomagolás.**

Manci a Rózsa-utcában lakott az öregedő szüleinél, onnan járt be a nagyáruház parfüm- és pipereosztályának csillogó üvegpultja mögé. Archböre hamvas, mint az őszibarack héja; szeme tág, kék, regénybúvóban borongó vizű leányszem.

Az úr, aki szemben áll vele, már percek óta nem az árukat nézi, hanem ezt a leányarcot. Külföldi úr, selyeminget visel, elárulja, hogy diplomata, másfélterese kölnit vásárol... Manci megmondja, hogy délután félhatkor megy ki az áruházból.

Félhatkor lakkfényű autó lapul meg a magazin-kijáratnál, s Manci félénken megáll, míg mindenki elmegy, aztán beül a kocsiba.

Ettől kezdve gyakran vacsorázott az előkelő úrral finom éttermekben.

A férfinak aztán egyszer utaznia kellett. Ellentmondást nem tűrően kérte, hogy Manci menjen vele. A lány tiltakozott.

— Természetesen elveszem feleségül!

Manci úgy érezte, ennek a regénynek a vége az üdvösségbe visz — s bólintott a másik kérdésére, hogy megveheti-e hát a jegyeket.

*

A délelőtti napfény az óriáshajó fedélzetéről lecsapta a ködöt. Sikosan tiszta volt az egész hajó minden porcikája.

Villásreggeli ideje volt. Megjelent a teraszon, társasága élén, a diplomata — zöld trikóselyem kiskabátban, piros pulloverrel, magasra emelt arcéllal, tettekre és éhesen. Széttárta karját, nagy lélekzettel a napfényes víz csillámai felé, aztán sebesen, falánk étvágygal helyet foglalt a reccsogó gyékénykarosszékben. A leánynak, akit magával hozott, másodosztályon bérelt kabin, megmagyarázta, hogy zavarosak az idők, ő itt fent az elsőosztályú társaságában nem mutatkozhatik idegen hölgygel.

A felszolgált meleg pirítás, vaj, új retek és sonka a teával, olyan kellemes ízű, elgyedett össze a szájában, hogy úgy érezte, valami kis beszédet kell azonnal mondania környezetéhez. Kellemes és boldog közérzeteiben általában szónokolni kívánt, simán forduló szavakkal, azzal a bőbeszédű gyakorlattal, amelyből élt, sőt jól élt. — Barátaim, — mondotta — most eszembe jut, hogy milyen pusztító háborúban vagyunk. Azonban ne feledjük el mi, akik most e hajóval az azur ég, az olivazöld víz nyugalmában és kényelmében járunk, hogy ezek az idők bennünket is áldozatokra köteleznek. A világ újjáépítéséhez valamennyiünk alkotó tevékenysége és tiszta szándékai szükségesek! — fűzte tovább szavait és az estére gondolt, amikor majd, vacsora után, lemegy a leányhoz a kabinjába.

A hajó egyik szolgálattevő tisztje, aki a reggeliző asztalnál fehér és arany díszben szintén jelen volt, komolyan, szinte szomorúan helyeselt e szavakra, magasra emelve italos poharát. A diplomáciai úr még tovább beszélt „közös nagy célokról”, amelyekért most ez a hajó is előretör a hullámok között, s ezekért a céloktól dolgozik lent a hajókázásban a kormos, piszkos fűtő és gépész is. Megemlítette saját munkája fontosságát és e munkára való elszántságát... Formás kis szónoklata után köröskörül az elismerő és bókoló arcokat, sőt a lazacbőrű, nagyméretű felesége büszkeségét sem látta, mert a villásreggeli tápláló erejével a gyomrában, most egyszerre ismét melegítően eszébe jutott az alsó fedélközön a kabin, amelyben az a fiatal, sudár leány lakik.

Estére a társaság tagjai pompás könyve-

Kisleány-NAGY KALAND

Írta: IZSÁK-GYARMATHY LÁSZLÓ

ket ajánlottak fel ennek a diplomáciai úrnak. »Oh, köszönöm, ha a munkám enged, olvasgatni fogok talán« — mondotta és a vacsora végetével visszavonult a kabinjába. Kellemes, elégedett és várakozó közérzet töltötte el. Dehogy dolgozik, nem bolond, s ugyan mit is dolgoznék... Az ilyen egészen nagyvonalú és meghitt megbízás, mint az övé, már nem a munka verejtékében viseli jelentőségét, hanem csupán az ő személyes és titokzatos fellépésében, e fellépés egész államok hatalmát magával hurcoló szimbolumaiban, amelyekre megnyílik a zsilip, hogy tízmilliárdos értékek zúduljanak, ha kell, a parancsolt irányok felé. A kuli dolgozik és a szobakonyhás könyvelő izzad természetesen, de az élet nagy irányait megszabó állásokat, amelyek nyilván a civilizáció igazi diadalai, nem szabad lealacsonyítani kicsinyes küzdelmek erőfeszítésével — gondolta s elindult a fedélköz felé.

Alig tette be maga után a kabinajtót, mikor vad rázást, fülsiketítő döbbenést követően szirénaüvöltés visított bele a hajó sósízü, mély álmába. Külön város — és a rajta élő néhány ezer embernek talán külön világ volt az óriás hajó, amely most felszakított derékkal toronymagasat billent, majd az egyik oldalára kezdett merülni. Eltévődött, vízszodort akna vagy torpedó lehetett?... az ilyen soha nem lehet tudni.

Késpengéként villanó fényzórcsókák tüzenél mentőcsónakok bocsátkoztak le, püposra rakva az emberhangyával. A kazán- és gépházak negyvenöt fokos melegű poklából felrontottak az éjszaka éles hidegbe a kormos és mezitelen szénlapátoló aszkarik, ezek a kétméteres, gyönyörű tigrisestű páriák. Most a fekete acélöklükkel leütöttek minden útjukba kerülőt és a mentőcsónakokat ők vették birtokba.

A diplomáciai úr egy szörnyű dördülés pillanatában kísérteties tisztasággal megálta a halált... Egy pillanat suhanó végén látta lazacbőrű feleségét, a sudár ki-

szolgálóleányt és a távoli világrész partjáról integető karriert... Hálóöltözékében rohanni, botladozni kezdett le és föl a fedélzeten, hóna alatt a kölcsonbe kapott könyvekkel, melyeket ürügyül hozott magával, ha kérdeznék, hogy hová tart a fedélköz felé. Hiába is kísérelték volna megmenteni, megvadultan futkosott a reflektorok fénykévéiben látszó emberalakok felé és szüntelenül kérdezősködött, hogy melyik könyvet kitől kapta?... Az elsők közé tartozott, akik a visszavonhatatlan válság pillanatában megőrültek...

*

A megmenekülteket háromnegyednapnyi hanyórád után vette fel egy hajó a mentőcsónakokból s visszaindult velük az európai part felé. Ott sorban igazoltattak mindenkit. Manci, tépett ruhában, elmondta, hogy X. Y. diplomata menyasszonya.

— Az a háborús ügynök, aki megzavarodott és ott veszett a hajón, mondotta az egyik rendőrtiszt a másiknak.

A lányt a lazacbőrű asszony elé vezették. Tőle megtudta, hogy az az ember feleségül már nem vehette volna, mert volt felesége. Az asszony ingerülten kiáltott rá:

— Volt maguk között valami... állandó kapcsolatot?

— Nem... Csak az, hogy ígérte, feleségül vesz... — rebegte a lány.

Az asszony felsőhajtott. Hirtelen megszajnálta a vékony, reszkető lányt. Aztán intett a rendőrtisztnek, hogy vállalja a hazautazásának költségét.

Manci, mikor hazatért s a kopott diványú, bordószőnyeges lakásukba lépett, az anyja nyakához simult, de a zokogásába s zive mindinkább egy szavak nélküli imádság örömeivel reszketett belé: hogy a sors, ha mások pusztulása árán is, de lezárta az ő szédült kalandját azzal a hajótöréssel, éppen akkor, az utolsó pillanatban, mikor az az ember be akart menni a kabinjába...

Lefekvés előtt se feledkezzék meg rólam!

Nagyon fontos, hogy éjszakára bedörzsölje kezét-arcát NIVEA-val. Eucerit tartalmánál fogva a NIVEA mélyen behatol a pórusokba és ellenállóvá teszi a bőrt. Gondos és rendszeres ápolás mellett a házimunka ellenére is puha és üde marad a bőre.

A TUDOMÁNY SEGÍT PÁLYÁT VÁLASZTANI

Kívágási próba, amellyel a kéz hajlékonyságát vizsgálják

Az ésszerű gazdálkodás elvét ma már nemcsak az anyagi, hanem a szellemi javakkal kapcsolatban is hangsúlyozzuk. Az emberi tehetség kincseit úgy tudjuk csak kibányászni, ha megtaláljuk a hozzávaló utat. A tehetség sokrétű, érzékeny valami, ha nem arra használjuk fel, amire adott, könnyen semmibe vész. A megfelelő ember csak úgy kerülhet a megfelelő helyre, ha pontosan megállapítják, milyen képességei és hajlamai vannak. Ha valakinek a zenéhez van tehetsége, ne tanuljon festeni és ha valakiben kereskedelmi érzék van, ne legyen latin tanár.

A szülők problémája akkor kezdődik, amikor a gyerek elvégezte a népskola 4-ik osztályát. Milyen típusú iskolába írassa ezután? Gimnáziumba, polgáriba, vagy líceumba? Az érettségiző diák, ha csak nem kiáltóan tehetséges valamilyen irányban, nem mindig tudja eldönteni, merre haladjon tovább. A pályaválasztás gondja általában ott lebeg a fiatalág feje fölött. Ha nem kedvét és tehetségét követi, egész életét elronthatja vele. A Székesfehérvári Pályaválasztási Tanácsadó és Képességvizsgáló Intézet az életre készülő fiatalág segítségére siet azzal, hogy érdekes és lelkiismeretes vizsgálatok alapján megállapítja, mit tanuljon, milyen pályát válasszon.

Elmentünk a Mária Terézia-térre, ebbe a remek intézetbe, hogy a helyszínen nézzük meg, miként történik az efféle vizsgálat. Megtudtuk, hogy évente több ezer fiút és leányt vizsgálnak meg. Fővárosiakat is, vidékieket is.

Vajon miért van szükség erre a vizsgálatra? Alig ismerünk olyan embert, aki önmagával szemben feltétlenül tárgyilagos, abszolút intelligens, aki ismeri saját hajlamait és ismeri az összes meglévő hivatásbéli lehetőséget. A pályaválasztásban sok minden befolyásolja az embert. A társadalmi helyzet, a kényelem, a hiúság, a

nagyravágás. Megállapították, hogy az átlagember mindössze nyolc-tízféle hivatást ismer. Ha megkérdezzük az érettségiző diákokat, ő sincs tisztában nyolcnál több hivatás lényegével, követelményeivel, céljával. Ezzel szemben valójában legalább százféle hivatás van, a Statisztikai Hivatal pedig több ezer különböző foglalkozást tart nyilván.

Minden ember alkalmas valamiféle pályára. A Mária Terézia-téri Intézetben dr. Áfra Nagy János igazgató és kiváló tanártársai sok érdekes jelenségre hívják fel figyelmünket. Milyen szempontok vezetik a mai fiatalságot a pályaválasztással kapcsolatban? A fiúk rendszerint már tizenöt éves korukban el akarják dönteni, milyen hivatást választanak. A kamaszt külsőségek hajtják és romantikus vágyak alapján dönt későbbi életéről. A lányokat többnyire esztétikai szempontok vezetik.

A vizsgálat három irányú. Elsősorban megállapítja, hogy az illető milyenfajta lelkítípushoz tartozik. Van az emberekkel szívesen foglalkozó, úgynevezett *humán-típusú* egyén, akiből például jó tanár, illetve tanítónő lehet. Az elméleti vagy *real-típusú* az anyag szerkezete, törvényszerűsége érdekli. Ebből lesz a mérnök vagy a matematikus, a vegyész, építész, stb. A *gyakorlati*, praktikus típusnak a személyekhez és tárgyakhoz való *alkalmazkodásra* van hajlama. Megvizsgálják az emlékezőtehetséget, a figyelmet, a munkaképességet. Megállapítják, hogy a háromféle típus jelentős személyek milyen érdeklődési körét, milyen lelki hajlamot mutatnak. Eszerint ajánlanak a fiatalok számára emberekkel való foglalkozást, elméleti, vagy gyakorlati érzékét kiváló pályát.

Mi a szülők szempontja a leánygyermeknek pályaválasztásával kapcsolatban? A leánnyal szemben, kivált, amikor a leány egyetlen gyermek, az apa mindig ambiciózusabb, mint az anya. Nagya elképzeléseit akarja leányával megvalósíttatni. Az anya pedig rendszerint praktikus pályára küldi leányát, azzal a hátsó gondolattal, hogy a végén amúgy is férjhez megy. A Pályaválasztási Tanácsadó olyan pályákat ajánl, ami képességének megfelelő, amelyeknek többnyire a családban is hasznát veszi. Ilyen a gyermekkel való foglalkozás, a tanítás, lakásberendezés, stb.

Az Intézet egyik tantermében éppen vizsgálat folyik. Fiatal fiúk és leányok gyönyörűnek a padra. Fehérköpenyes tanár stopperórával a kezében figyeli őket. Rajzpapírt kapnak, amelyen minden rendszer nélkül elhelyezett kis pontok, görbék és vonalak láthatók. Ezekből mindenki fantáziája és képessége szerint értelmes ábrákat kanyarít. Van, aki csendéletet rajzol ugyanarra a helyre, ahová a másik gerelylét, a harmadik pedig autót vázol. Utána újabb feladatot kapnak: gyors iramban különböző jelekkel betűcsoportokat látnak el, miközben számokat, szavakat és mondatokat sorol fel a tanár, amikre később emlékezniük kell. Gyakorlati irányú képességeiket is vizsgálják, amikor szétfürészelt figuráknak egymáshoz tartozó felületét kell összeilleszteniük. A szemmérték, a kézhibaság és a kéznyugalom vizsgájának során az előre megrajzolt halvány nyomáson először jobbkézzel, majd balkézzel ponto-

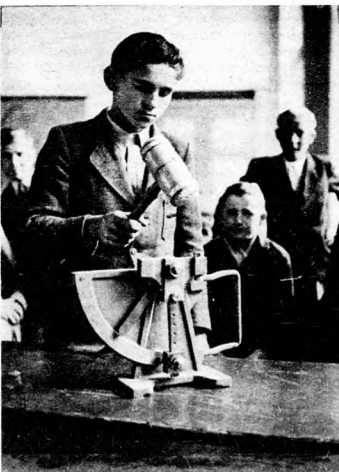
san utána kell húzni a ceruzával a kacsaringós vonalakat. Az értelemvizsgán azt is megállapítják, hogy milyen az illető szókincse, következtető-, ítélő-, logikai és egyéb szellemi képessége.

A vizsgálatok után még ottmaradtunk és néhány újabb kérdést intéztünk a vizsgálatot vezető tanárhoz. Megtudjuk, hogy általában a lányoknak tizennyolc éves korukban szívesebb a fantáziája és egyenlősebb a munkateljesítménye, mint a fiúké. A fejlődés korában a fiúk keze ügyesebb, mint a lányoké. A logikai gondolkodásban és következtetésben is a fiúk viszik el a pálmát. A lányok türelmesebben koncentrálnak, mint a fiúk és ha valami tetszik nekik, arra tökéletesen emlékeznek. Viszont a fiúk megoszló figyelműek, mint a leányoké.

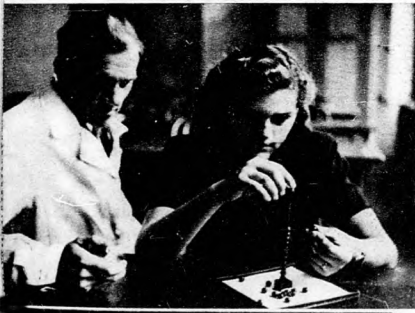
Az intézetbe ma már nemcsak diákok jönnek tanácsért, hanem huzartérről hazatért rokkant katonák is. Csonkakezü és félláb rokkantak kerülnek vizsgálatra, sőt olyanok is, akik mind a két lábukat elvesztették. Amikor az Intézet felé törekvő rokkantakat meglátja a környékbeli lakosság, gyakran süteménnyel és cigarettával kedveskednek nekik. Az Intézet tanárai is elhalmozzák őket figyelmességük és szeretetük jeleivel. A rokkantak nyolcvan százaléka nem folytatja a régi mesterségét. Ezeknek új életet kell kezdeniük. Testi épségük helyreállítására mellett ez a probléma érdekli őket a legjobban. A csonkakezü katona, aki azelőtt műszerész volt, természetesen új pályát kell, hogy válasszon.

A vizsgálat során mindenekelőtt megállapítják, hogy ki alkalmas a továbbtanulásra. A magyar társadalom megadja ezek számára a lehetőséget, hogy az elemi, a polgári, illetve a kereskedelmi középiskolát estn tanfolyamokon elvégezzék. Minden rokkant értelmiségi és ügyességi lapjai fölött az intézet vezetője és az asszisztensek beható konziliumot tartanak. Szellemi képességeik és testi fogyatékosságaik figyelembevételével jelölik ki aztán számukra a megfelelő foglalkozást.

Az Intézetben pszichológusok, pedagógusok, közgazdászok és a statisztikusok végzik a vizsgálatokat. Az elkészült vizsgálati lapokat tudományos szempontból bírálják el. Az Intézet hasznos, felelősséggel teljes munkát végez: a pályaválasztás pilanlatában olykor az ember egész élete el-
G. M.

Utéspróba, amellyel megállapítják, tud-e egyforma lendülettel és erővel ütni

Fűzéspróba, amellyel megállapítható, milyen gyorsan és milyen sorrendben tűzi fel a gyermek a színes gyöngyöket

A VARÁZS-PAMLAG

IRTA: *Gustav Fleischetter*

A kaland, melynek hőse én voltam, a másik egy pamlag, igazán nem volt kellemes. Viszont az a pamlag sem volt községes bütdorab, hanem szabaddalmozott varázspamlag. Forgatható. Fent pamlag, lent ágy. Ott kérkedtem egy bolt kirkatában, szemben a lakással. Megállás nélkül forgott a boldogtalan — vilanyáram hajtotta. Három másodpercig bírópiros bársony heverőjét mutatta, utána három másodpercig a fehérnen behúzott szép ágyat. Öröm volt nézni.

Igy történt, hogy egy napon végül mégis csak kedvem támadt egy ilyen varázspamlagra. Tehát bementem a patentboltba. Ott minden portéka „patent” volt. A főnökről hamarosan kiderült, hogy kisé bőségedű. Amíg beszélt, a patentpamlag persze egyre forgott, é annyira, hogy megkértem, állítsa meg egy kis időre, csak a változatosság kedvéért, ha másért nem.

— Nagyon szívesen — mondta a leleményes. — Tessék csak idefigyelni: ha lenyomom a B gombot, akkor a pamlag pontosan egy percig áll. Ha megnyomom az A gombot, akkor a pamlag egészen megáll. Ilyen patentül csináltam ezt. De a legtöleleesebb mégis csak a boltajtóm zára. Én ugyánis kisé feledékeny vagyok és megtörtént már néhányszor, hogy este, zárás után, elfelejtettem bekapcsolni a kirkatlámpát, vagy leboasztottam a redőnyt, vagy elfelejtettem bekapcsolni a C gombot, holott ez forgatja a varázspamlagot három óra hosszat, este hatóó kilencig. Hogy ilyesmi ezután meg ne történhessék, elláttam a boltajtót olyan szerkezettel, melyel élelem, hogy a kulcs ráfordításával egyúttal önműködően bekapcsolódik a C gomb, az áram felhúzza a redőnyt és hagyja a lámpát három óra hosszat égni a kirkatban.

Ezekután elmagyarázta a varázspamlag minden csinját-binját apróra.

— És a szíj is hozzávaló? — kérdeztem — mely a párnákat lefogja? Vagy ez talán csak kirkat-dísz?

— Van, aki hozzáveszi, van, aki nem — tájékoztatott a patent-főnök. — A mult. kor egy gazdag amerikai veté egy ilyen pamlagot, a luxuskabinjába szánta, mert tengeri vihar alkalmával ezek a széles szíjak kitűnően beválnának, az utas este ezzel odaszíjazza magát és akkor a legnagyobb viharban nyugodtan feketik.

— Mégis csak kellemetlen lehet ezekkel a széles szíjakkal...

— Szó sincs róla, tessék csak megpróbálni — mondta a patent-főnök.

— Hát csak nem fekszem bele a kirkatában forgó varázsgyba, a járókelők szemelátára — szabódtam.

— Ha csak az a baj — mondta a főnök mosolyogva. — Egyszerűen megnyomom az L gombot és ime, a redőny már lenn is van, a járókelő már nem látja.

Azután lenyomta az A gombot, mire a varázsgy hosszabb időre megáll, én meg belefeküdtem az ágyba. A széles szíjjal egy-kettőre odaerősített. Igazán kényelmesen fektüdtem, ami igaz, igaz. Miután ezt kiprobáltam, megkértem a főnököt, hogy most már engedjen ki. Meg is akarta tenni. Akarta, de — nem tudta! Mert az én „kiprobáló” fészkelődésemmel annyira beszorítottam a szíj acélkapcsát oldalt a

pamlag szélébe, hogy ő egymaga nem tudta kiszabadítani.

— Mindjárt segítünk a bajon — mondta emberem mosolyogva. — Csak telefonálók a műhelyembe.

Eltűnt abban a bizonyos fülkében. De megjelent hamarosan azzal, hogy a műhelyben már nincsen senki, emberei ötkor mind elmentek, de reggel nyolckor újra bejönnek.

— Az Isten áldja meg! — szóltam elhívve. — És én most itt fektüdjem egész éjjel, idecsinajazva?

— Szó sincs róla — mosolygott rám derűsen a főnök. — A műszerem azt a közelben vacsorázik, a sarkon, a vendéglőben, innen tíz percnyire. Mindjárt idehozom. Tessék csak addig egész nyugodtan fektüdni.

— Maradjon! — szóltam rá kétségbeesve. — Hiszen, ha időközben valaki bejön ide, azt csinálhat velem, amit akar!

— De algha jön be ide valaki, mert bezárom kivülről az ajtót — mosolygott rám a derék férfiú. És már ment is.

Amikor hallottam megfordulni a kulcsot a zárban, máris eszembe jutott: nem azt mondtam ez az ezermester, hogy egyszeri kulcsfordításra felhúzóóó önműködően a redőny, kigyullad a kirkat villanylámpája és a pamlag forog három óra hosszat?...

— Hé! Hallo! Hallo! Maradjon! — hiába ordítottam, nem hallotta.

A kirkat tündéri fényben úszott, a redőny kacéran felszaladt a magasba és a varázspamlag elkezdett forogni — velem!

Három másodpercig láttam a kirkatvilágítást, azután — buff! benn voltam a sötét ágyládában. De furcsa szag ez itt... por és... szaglászta... zsupsz! újból fényár... zsupsz! vagy talán döglött egekek?... Hát ez mi? Hegyi betegség? Volt már ilyenben részem, a Monte Rosán... Mi ehhez mérten a tengeri betegség?

Odakünn a kirkat előtt persze már álltak a nézők. Egy szempillantásig a lábukon álltak, azután a fejükön. Hol az emberek álltak az utcán, hol az utca az emberekben.

No nézd csak, ott az a hölgy... ejnye, de ismerős... nem vettem el őt egyszeri feleségül?... És valóban, egyszerre csak hallom a hangját:

— Az uram, Istenem, az uram forog odabenn!

Egyszerre csak betörték a kirkatot. Ez akkor történhetett, amikor éppen lenn voltam az ágyládában. A lyukon bekiáltott a feleségem:

— Allj meg! Hallod? Allj meg!

Azt akartam mondani:

— Sajnos, de ezt igazán nem tudom megtenni.

— Szegénykedem, — jajdult fel a feleségem. — Elvesztette az eszt!

— Szó sincs róla, — akartam mondani, csak a mondatok forognak bennem. De nem ez jött ki a számon, hanem valami ilyesféle: — Csak a forgatók morognak.

— Mit csináljak? Hogyan tudlak megállítani? — jajgatott a feleségem.

Balra van a kapcsológomb! — akartam mondani. És mi lett belőle?

— Balra van a bajhozó comb!

Nehezen érthető, de jószágos hitvesem mégis megértette, hogy mit akarok mon-

dani. Elkezdte sorra lenyomni és húzni a gombokat. Mire először is kigyultak az összes lámpák a boltban, a villanycsengők vigan csilingeltek, a telefonfülke bosszorkányos ajtaja egyre kinyílt, meg bezárult. Azután kialudt minden lámpa, a redőny leszaladt, feleségemmel az éjsötét boltban voltam, de a varázspamlag csak forgott velem föl-le, föl-le. Hű feleségem azonban nem hagyta ennyiben, hanem tovább kezelte a gombokat, mire kigyultak a lámpák, a redőny felgördült és a nézősereg az utcán kitűnően mulatott.

Élénk szírelázás: jöttek a tüzöltek! Egy formaruhás hős fejszével szétzúzta az A gombot, mire én — megálltam.

Feleségem csöndesen, zokszó nélkül elvezetett a kaland színhelyéről. Utánunk szaladt a patent-főnök és érdeklődött:

— Halló, uraságod nem veszi meg azt a varázspamlagot?

— Egyelőre kipihenem magamat — mondtam bágyadtan. — De könnyen lehet, séges, hogy a történetek után megveszem. Igen ügyes!...

Nem jön le a zománc...

VIM

mindent
kíméletesen
tisztít!

DIVAT

A. Drapp, kétreszes bőven ráncolt nyakkal, feszes szűk szövetruha, barna szög, kékítővel betéttel és kull ujjakkal

A

B. Barna szövet délutáni ruha, színes pamut kési hímzéssel

B

1. Fekete szövetes, keskeny, keskeny szövetes fekete a szövetekkel

1

DIVAT

2. Zöld gyapjuszövet kosztüm, tűzött vattabéllel, megkötött selyem övvel, tinaróka gallérral

2

Christián Angela ruhatárából Kalapok: Frank Irmától, IV. Váci-u. 22

C. Szürke télka, magasan esukódó, négy gombos, 4 oldalt nyíló, boríték alakú zsebbel

C

D. Petrolkék könnyű szövet délutáni ruha, széles gallérja körül plissézodóval, mely övként kötődik a háton

D

3. Fekete kétreszes szövetruha, zekeszűrű kabátka alatt pepita blúzzal

3

Zaláné Vivette ruhatárából Kalapok: Frank Irmától, IV. Váci-u. 22

4. Szürke, puha gyapjuszövet ruha, keskeny szövetes fekete teniszszalonnával, tinaróka gallérral

4

DIVATHIRADÓ

Sebbek, mint a külföldi divatruhák

vagy ha a túlszerénység szép tulajdonsága visszavonhatja elbájosított kijelentésünket. egyezünk ki és állapítsuk meg tárgyilagossággal, hogy ithoni tervezőink legalább is döntően eredménytel szerepelhetnek Berlin, Páris divatmodelljei versenyében.

Ilyen őszinte elismerésként jutalmazhatjuk a földalati képekben bemutatott érdekes, változatos, újszerű és mindenki tetszéséért joggal versengő ruhákat, kabátokat és kosztümöt.

Vegyük talán sorra és keressük meg az egyes divatmodelljei versenyében.

Ilyen őszinte elismerésként jutalmazhatjuk a földalati képekben bemutatott érdekes, változatos, újszerű és mindenki tetszéséért joggal versengő ruhákat, kabátokat és kosztümöt.

Vegyük talán sorra és keressük meg az egyes divatmodelljei versenyében.

Pompás az a kis barna, szövetből készíthető délutáni ruha, több színű pamuttal nagy kocka alakú vannak kézzel bele ötvé. B-vel jelöltük. Az elsőm pamut a barna alaphoz: méregzöld, világoszárpp, világzöld, sárga, citromsárga. Ugyanebben a sorrendben felcseréljük a völszagra, merőből tüvel varrjuk a fűrészával megvonozott minta után. A derék eleje sál-szerűen egymáson áthajtott, a kivágással kihajtott gallér. A könyökig érő ujjakon széles a száj anyagából, oldalt beletűzve egyetlen díszítő kis műtűrt. Ha meguntuk a tavalyi öltösi síma szövetruhát, tessék, itt a modell, amit a vállamba a színes kockák befűzése s a műtűrték is megvárja. Készíthető.

Szörme nélküli szürke télikabát (C. alatt), simán magasan csukódik, gallér egyáltalán nincs rajta, az ujjja is síma, egyenes, csak a téglakörmöleg, ódalt nyíló és leveleborítékhoz hasonlóan egy-egy gombbal csukódó zseb díszíti. Amel körül rá van tűzve dupla térdessel. A kabát szabása elegáns, kiemel a karcsú alak formáját. Fiatal hölgyek és akik a síma, egyszerűség kedvéért, ennek a kabátosbítátnak aligha fogják tudni ellentálmí. Ma a legfrissebb divat, de két év múlva is megtartja mai nagyját.

Ez az a fiatalos, könnyű, plüsszerű kis ruhával remekelt a tervező és a szabó. (D-vél jelölve, talán főléleges is hivatkozná a jelölésre, mással nem lehet összetéveszteni.) A felsőrétege egybe van szabva a haragosan bő aljjal s a plüssz fodros szél, elől keresztben áthajtott vállkendő átbujtatva az elől szabadon hagyott két nyíláson és hátul csokora kötve. Elnom petrolkék, könnyű szövet anyag. Nem titkoljuk, hogy amikor megvártuk a ruhát, a ruhának színeségén láttuk, elámultunk ennek a ruhának szépségén.

Rájuk le hálánkat a sötét-szürkeokó iránt is, mert ma, amikor oly méregdrágák a szövetek, sötétből negyedárért még mindig elfogadható, jó ruhát állíthatunk elő, ami különösen szolgálatot tesz a dolgozó hölgynek. Ime, ez a szürke-fekete sötét, fekete puoverrel (a divattervező angolból írja ugyan elő, aminek az ára minimum négyezer pengő, dolgozó egyhávi fizetésé! Nem, véletl semleges az a angora elen!) csinos, meleg, nagyon fontos a 200-os fűtés mellett). Ismétlem, hálásak vagyunk érte. A mellényke különálló és két gombbal gombolódik. Az alját elől szembetűnő bővíti.

Fűti kosztüm zöld gyapjűszövetből, tűzűtt vattabéllel (lásd 2. alatt), eredeti zöld selyem övvel és szép, dús tűzróka gallérral. Az alja síma elején három él ráveszállással. A kabát hossza s kar hosszúságával egyenlő, szintén síma rejtett gombolódó.

Szűrtén dolgozó hölgyek figyelmébe ajánljuk ezt a fekete, kétrészes szövetruhát, kezeszerű kabátkája alatt pepita blúzzal. Jól véd a hideg ellen, kabát alatt horhathó kora tavaszig. Minden körülmények között ajánlható, dupla kamatozó megterület a befűtöttet pénz, mert őszkel, télen és tavasszal elegáns.

Ezt a szürke, puha gyapjűszövetből készült, részatosan az alj szelég gomboló ruhát megint csak dolgozó hölgyeinknek kreálták elől sorban. A prakticitással együtt a szépséggel. Amikor már csak öt perc áll rendelkezésünkre, pillanatok alatt magára öltetheti, nem kell vesződni a szűk, nehezen behajtható ruha felvételével. Félperc alatt végig gombolja és már lehet rohanni a munkahely irányába. Az alira varrott zsebekkel megvan a hasznos rendeltetés. Az íri főcsésre szabó, attól tartunk, hogy a hideg ellen nem véd eléggé, de lehet segíteni rajta. Keskeny kis pánttal összezförjük. Szép és ünnepi hozzá a fekete kabát platinaróka gallérral. Alomnak is szép, hát még valóságának!

(b. e.)

Szépességápolás

Hogyan válasszuk meg szépfőtőszereinket?

A technika fejlődése folytán szépfőtőszereink nagyon elszaporodtak. A hölgyek élnék is vele, soha nem volt nagyobb a kereslet a szépfőtőszerek, krémek terén, mint ma. Fontos, hogy az arcból hozzájusson a megfelelő krémek használatához, ami elősegíti a szép arcból konzerválását.

Kérdés: hogyan válasszuk meg szépfőtőszereinket? Rosszul választott krém, vagy arcvíz kozmetikai hibát okozhat.

Először is ismerni kell az arcból természetét. Szakértő számára könnyű feladat, de a laikus megtevesztheti. Például fényes bőr, mitesszerek arcról nem mindig az arcból zsiroosságára vagy. Orvgy a hámó bőrfelület sem okvetlen száraz bőr tulajdonsága. Tehát vizsgálni kell az arcból minőségének felismerésénél, mert csak így használhatunk megfelelő szépfőtőszereket.

A száraz bőrt a nappali levegő, szél kicezri és így könnyen foltos lesz. De nem minden zsirostapintás arckrém nyújt az ilyen bőrnél megfelelő táplálékot. Általában az állati és növényi zsirok a legmegelőbbek az ilyen arcból kezelésére. Még ezzel is egyéni érzékenység léphet föl, bőrgyulladás idézhet elő. A száraz arcból erőshatós arcvíz, vagy alkoholt nem visel el. Részok közül csak a krém-rés használata tanácsos; az arcpóder is túlszírozott legyen. Hacsak tisztevény arcról nincs szó, a víz használát nem lehet mellőzni. Bő, hideg vízzel befűtjük le az arcot naponta legelőbb egyszerű és utána megfelelő zsirok krémmel kenjük be.

APRÓ HÁZI GONDOK

Miért ne dobja el a gondos háziasszony a

... szalonnahaját? — Mert húsok és főzelékek készítésénél fűszertől használhatja.

... a hideg ételéről vagy a megfűzött sonka levéről a zsírt? — Mert főzelékekkel a rántást azzal készítheti.

... a burgonyahaját? — Mert megfőzve abaktisztításhoz kitűnő tisztítóeszer.

... a megszáradt tojás sárgáját? — Mert kevés tejjel elkeverve, fűszertágyúráshoz felhasználhatja.

... a fonyadt burgonyát vagy zöldeséget? — Mert 24 óráz átztatás után újra felfrissül és használható.

... a felszeletelt, megmaradt hagymát? — Mert sóval meghintve és használat előtt kiáztatva, egy hét múlva is főzhető vele.

... a káposzta turmixját? — Mert felszeletelve a zöldességgel levelese főzhető.

... a megszáradt citromhéját? — Mert porátörőre tészták készítéséhez felhasználhatja.

... a ponty veséjét? — Mert barna hallevest készíthet belőle, ha a hal fejét is hozzá főzi.

... az összeesett tejet? — Mert kalácsda-gasztáshoz és habart ételék készítéséhez még mindig jó.

... a megavasodott vaját? — Mert maradék zsirokdarabokkal együtt szappanfőzéshez felhasználhatja.

... a főt fűstöltés után visszamaradt levét? — Mert egyszerű leveceket főzhet belőle.

... a tisztított, főt burgonya levét? — Mert tápértékkel teiteltt és ebből is főzhet levecet.

... a sárgabarack magját? — Mert összegyűjtve, kiszárítva és megtörve egy edény elfogyasztott barackjainak a magja, elegendő télen készített süteményekbe és a mandulát pótolja.

... a feketéhez főzött babkővő zaccát? — Mert pótkávéval vegyítve és megfőzve, tejeskávéhoz használhatja.

... a fás kalarábát? — Mert puhára főzve és áttörve, levecet főzhet belőle.

... az abaktisztításnál elhasznált újságpapíros? — Mert kiszárítva, begyűjtáshoz még alkalmas.

... a ecéka levét? — Mert színehagyott piros ruhát festhet benne.

... a rozsdás hádogedényt? — Mert ecettel elkevert nyers paradicsommal fényessé varázsolhatja.

... a szappanvegeket? — Mert összegyűjtve és kis vízszónacsokba varrva, kézműosshoz hosszú ideig használható.

ANYÁM HAZAMEGY

Szép volt az én Anyám, szép és ha hajdanán Végigment a holdi dombok hajlatán, A fák közt a szél vidámban fújdogált És a kőza felhő — csodálni át — megállt. A friss venyigén ujjongott a zsenge fűrt S zűgött a zsenge erdő, mint óriás kürt...

Most már csak aggujt és fáradt az én Anyám: S haza vágjuk, haza, napjának alkonyán, Pihenni, Emlékezni a régi szélről. Kőza felhőről, a zsenge venyigéről S az erdőről — mely fűstét vált s az érbe ment Vagy mint korhadat csónak a Balatonon leng.

S a suhogó, zűgő, megújult nád alatt Hordozza az én olthatatlan vágyamat. Haza vágom, haza, hol Anyám virágba' volt Sirok, sirok — ő is, régi világa holt. Ne sirj, Anyám. Te haza méz s csak vár a domb, De nékem maradni kell és mi vár? A gond!...

BORSI-DARAZS JÓZSEF

KÖZHASZNÁ ROSVAG DIVATSZINEK

Carmin

Coralle

Cerise

Cyklamen

AMERIKAI

Amerika, a vén Európának ez az ifjú testvére, racionálisan jövedelben, furcsa ötletekben, humorban alaposan túlszárnyalja az idősebb kontinenst. Teheti is! Jóval fiatalabb nála, — hisz Kolumbus alig négyszázötven éve kötött ki partjain — nem lehet hát csodálkozni, hogy az ottaniak nem mindig olyan higgadtak, olyan józanok és megfontoltak, mint az Ocean innenső oldalán élő emberek. A derék jenkik sok dolognak túlzottan nagy jelentőséget tulajdonítanak, máskor meg nevetnek olyasmín, amit mi életbevágóan komolynak tartunk. Ilyen például a házasság is! Amerikában sokszor olyan furcsa módon, olyan excentrikus körülmények között kötnek házasságot, mintha a cél csupán csak az volna, hogy feltűnést keltsenek és a szokatlan esküvőt, mint érdekes csemegét találhassák fel a lapok az olvasóknak. Ugyanígy a válások egyrésze is, — úgyhogy néha joggal tesszük fel magunknak a kérdést: komoly dolognak tartják odaát a házasságot?

Olykor, ha az amerikai lapok törvényszéki rovatát olvassuk, igazat kell adnunk a szigorú amerikai négyesületi elnököknek, aki szerint: ha valaki jóízűen akar mulatni Amerikában, akkor ne a Broadwayra menjen, hanem — válópörös tárgyalásokra. Ott bőségesen teremnek olyan vídiám jelenetek, amelyek felérnek bármilyen — vígjátékkal!

Elmondunk most két ilyen mulatságos válópört, amelyek nálunk farsangi tréfának is beillenek!

Az egyik esetben a férj alig egyévi házasság után indított válópert hitvese ellen. Amikor a tárgyaláson a bíró megkérdezte, mi kifogása van élte párja ellen, a férj egy iv papírt vett elő, melyre feljegyezte az asszony bűneit. De milyen bűnöket! Ez ember elsőszünet, amikor megtudja, hogy az asszony először:

utálja a bozmecceket és nem volt hajlandó urát és parancsolóját elkísérni ezekre az amerikai nemzeti ünnepekre.

Másodszor: az asszony hajának nincs határozott színe. Se nem szőke, se nem barna. A férj lelkivilágára — saját bevallása szerint — olyan nyomasztólag hatott ez a semilyen színű haj, hogy végülis megkérte b. nejét, festesse be valamilyen tisztességes színre a haját. Például feketére vagy platnászöke. Az asszony meztagadta a kérés teljesítését.

Harmadszor: az asszony felső ajka nem szivalakú. A férj a harmonikus házaselet elengedhetetlen követelményének tartja, hogy az asszony igyekezzék tetszeni párjának. Jelen esetben azonban a feleség ezt a kérdést túl könnyedén vette. A férjnek csak a cakkosan ívelt száj tetszik, miéртis megpróbálta rávenni az asszonyt, hogy rüzs

segítségével alakítsa szivalakúvá száját. Az éretlen, felületes nő ezt a kívánságát sem teljesítette.

Negyedszer: az asszony lábai a kelletemél nagyobbak. A férj állítása szerint nagyobbak, mint az övéi. Ha egymás mellett állnak, a körüllevők kinevetik őket. És baj, hogy ezen aztán semmi módon sem lehet segíteni. Az egyetlen hatásos dolog a kínai módszer lett volna, sajnos azonban, a szülők elmulasztották annakidején leányuk lábait elkötözni.

A férj előterjesztése után a bíró felsólitotta az asszonyt, lépjen elő, hogy megsemmelje: mennyi igazság van a felsorolt panaszokban. A szemle, tekintettel a fiatal hölgy rendkívüli bájoságára, elég sokáig tartott, majd a bíró kijelentette, hogy a férj kifogásai közül csak egyetlenegy helytálló: a nagy láb. De mivel olyan paragrafus nincs, amely kimondja, hogy az asszony 42-es lábai megzavarhatnák a házasság harmóniáját, a férjet keresetével elutasította.

A másik válóper a bostoni bíróságon folyt le. Itt a férj azt panaszolta, hogy:

1. feleségem homokot kevert a borotválkozó krémjébe;
2. tönkretette három öltönyét;
3. elégette fontos jegyzeteit;
4. barátai előtt kritizálta;
5. összevagdalta valamennyi pizsamáját;
6. kozmák ételeket adott az asztalra;
7. megütötte a piszkavassal;
8. a férj megkérdése nélkül elment barátnőivel víkendezni;
9. egymás után nyolc töltőtöltőt eltüntetett;
10. amikor a férj aludt, felpofozta.

A feleség nem tagadta a vádakot. A bíróság felbontotta a házasságot.

BARTÓK IREN

KÖNYÖRGÉS

- Isten, ne add, hogy bűnbe essem.
De add, hogy szívem jó lehessen.
- Isten, ne adj gögőt nyakamra.
Isten, ne hagyj, ne hagyj magamra.
- En nélküled semmi se lennék,
Ördög oltárán mártír lennék.
- Istenem, tedd jókká a nőket,
Hogy szépen szerethessem őket.
- Tartsd meg fényét szelid szemünknek,
Ne féljek tőlük, hogy megütnek.
- Hints illatot lengő hajukra,
Hints bőrükre is még, ha jutna.
- Csöppents nyelvükre csöppnyi mézet.
Csöppents szívükbe csöppnyi mézet.
- Adj sok virágot a rózsáknak,
Isten, adj erőt a jószágoknak.
- Adj dús tarlót a verebeknek,
Adj, adj erőt a szeretetnek.
- Isten, ne bíj el én előlem.
Mi lenne nélküled belőlem?
- En már soha meg nem tagadlak.
Isten, tarts meg, tarts meg magadnak.
- SZÓDY GEZA

Nagyságos asszony hány éves?

Társaságban illetlen szokás, hogyha új nő bukkan fel, azonnal találgatni kezdik az éveit számát. Vajon hány éves? — tippelgetik.

Minden nő annyi idős, amennyinek látszik — így szól a régi igazság.

Örök női probléma fiatalabbnak látszani, mint amennyi a valóság. Megőrizni az ifjúság varázsát, megtartani az arcbőr rugalmasságát, megállítani az időt.

Egyik kiváló bécsi orvosnak sikerült megoldania a lehetetlent és így született meg minden idők legnagyobb kozmetikai készítménye, a Vital krém.

Ez a krém valósággal új életet lehel a fáradt arcbőrbe, melynek szárazságát azonnal megszünteti. Női szexual hormon-vitamint tartalmazó szer, melynél már egyetlen kisérlet is igazolja hírét.

Asszonyom! Ha meg akarja őrizni ifjúságát, feltétlenül Vital krémet használjon. Próbálja meg — ez egyszer nem fog csalódnai.

BARÁTH ZSUZSANNA

REGÉNY ♥ IRTA: GYOMAY GYÖRGY 11 folytatás *

Közelebb lépkednek az ajtóhoz. Kaparják a lábbelijükről a sarat. Lesekednek, hallgatóznak. Mi létesül bent? Az egyik legény tojást hozott tandíjnak, a másik lisztet, a harmadik szalonnát. Illedelmesen odajárulnak a tanár úr elé. Pirulva átadják a díjazást. S mikor a nevüket beírják egy kis könyvbe, beóvakodnak a tett-helyre, hol már takarosan ég a lámpa.

Köblös András megtapogatja a zsebét. Aztán behúzza Zsuzsannát a konyhába.

— Jóestét.

A konyhában álmosan pislog a lámpa. Az asztal tele étellel.

— Hát maga mit hozott? — néz fel egyszer a mester.

— En pénzelt fizetek. Mennyiért ereszt be kettőnket? — húzza elő András a bugyellárist.

— Egy pengőért.

Köblös András előkelően fizet. Behúzza párját a szobába. Ott az asztal a sarokba van téve. A lóccák a fal mellett támaszkodnak. Pap Ferenc miat gazda, kezel mindenkivel. Hellyel kínálja a lányokat és barátságos a legényekhez.

A legények is tudják, mi egy tánciskolásnak a kötelessége. A belső zsebekből teli üvegeket húznak elő. Sorban kínálják a ház urát. Maguk is nagyokat húznak, úgy, hogy a megilletődések hamar elmúlnak. A busa koponyákban kifeszülnek az erek. S a vezérlégy csakhamar belebődül a mester fülébe:

— Kezdhetjük!

A mester felhúzza az asztalon az éneklőgépet. Recsegő hangok töltik meg egyszerre a szobát. A legények megkapják a párjukat. S már táncolnak is. Hiába kiabál a táncmester, hogy figyeljenek ide, hölgyeim és uraim, a hölgyek és urak úgy dobognak, mint a robogó gulya és úgy ordítanak, hogy a szomszéd tanyákon egyszerre vonítani kezdenek a kutyák.

A mester látja, itt hiába minden. Csavargatja a beszélőgépet. Egyik lemez a másik után teszi rá. Mert itt megállni sem lehet. A legénység minden pillanatban ordít: hogyyolt!

Zsuzsanna Köblös Andrással az egyik sarokban zötyög. Úgy odaszorították őket, hogy mozdulni is alig tudnak. Zsuzsannának hirtelen az jut az eszébe, hogy az édesanyja otthon maradt Beszteri Ferencel, őket pedig ide küldte, hogy szokjanak össze már.

Köblös András magához szorítja a lányt. Zsebkendőjével a homlokát törölgeti, mert akkora a forróság, hogy majd meggyulad az emberfia. Úgy táncol.

— Mondanék neked valamit. Zsuzsanna, — hajol egyszer a legény a lány fölé.

— Mondja, no.

— En többet nem megyek nálatok. Látom, nem egymásnak vagyunk mi rendelve.

Zsuzsanna szeretné megcsókolni Andrást ezért a néhány szóért. Végre belátta ő is, hogy Ferencet szereti és hiába erőszakolják, csak Beszteri Ferenchez húz a szíve és a vére.

— Igaza van, András — nyújtja kezét zsevesen.

A muzsika elhallgat. A házigazda bérese pelyvát hoz be kosárban. Araszvastagon behinti a mázolt földet vele, hogy ne legyen olyan nagy por.

Zsuzsanna nézi a füstös lámpát. Töröli homlokáról az izzadságot. S boldogan les Andrásra. Milyen jó fiú. Hiába erőltetik a szülők, mégis elhagyja. Atengedi őt Ferencnek, akit annyira szeret.

És ő mégis csak a Beszteri Ferenc felesége lesz.

Nyílik az ajtó. Új vendégek érkeznek. Sokan kimennek egy kis levegőre a konyhába, meg a tanya elé. Megindul a forgalom. A legények isznak. Kínálgatják egymást. Itatják a lányokat is, de azok éppen csak, hogy megnyalják az üvegeket.

Zsuzsanna egyszer az ajtóra pillant. S úgy érzi, süllyed alatta a pelyva, meg az egész szoba.

Az édesanyja áll az ajtóban Beszteri Ferencel. Az anyja is ünneplőben van. Ferenc is. Úgy fogják egymás kezét, mint a szerelmesek. És nevetnek mindkire.

Zsuzsanna azt hiszi, álmodik. Nem, ez nem lehet igaz. Miért jött ide az édesanyja? És miért jött éppen Ferencel?

Zsuzsanna nézi Ferencet, de az lehajtja a tekintete előtt az arcát a föld felé. Nem mer visszanezni.

— No, micsoda tánciskola ez? Itt még muzsika sincs? — kiáltja egyszer özvegy Baráth Jánosné a mesternek.

A masina nyikorogni kezd újra. Az özvegy átkapja Beszteri Ferenc derekát és ugrálni kezd vele. Veri a lábát a földhöz, mintha a vesztét érezné. Tapsol. Mondja a nótát, hogy mindenki őt bámulja.

Beszteri Ferenc sápadtan dobog az asszony mellett. Nem mer a legénycimboráira nézni, sem a lányokra. Csak röhög kényseredetten és arra vigyáz, hogy Zsuzsanna felé ne forduljon még véletlenül sem.

A tánciskolás lányok és legények megállnak. A fal mellé húzódnak körben. Úgy lesik az özvegyet és Beszteri Ferencet.

— Mit akarnak ezek?

A lányok összesúgnak. Ilyesmi is léte-sülhet? Tánciskolásban csak lánynak van helye. Asszony legfeljebb elkísérheti ide a lányát, ha nagyon kíváncsi rá. De tanya-helyen ez sem szokás. Itt a legény viszi haza is a lányt a mulatság végeztével. Asszonynak itt nincs semmi keresete.

A legények sem értik a helyzetet. Mit akar Beszteri Ferenc a gazdasszonyával? Azt tudja mindenki, hogy a Baráth János halála után ő került oda cselédnek. De a cseléddel nem szokott a gazdasszony tánciskolába járni. És nem szokott így mulatni, mint ahogy ezek mulatnak.

Köblös András sem érti a dolgot.

— Hogy kerültek ezek ide? — kérdezi a lánytól.

— Nem tudom — lihegi Zsuzsanna és legjobban szeretne hazamenni.

A zene új nótát harsog. Özvegy Baráth Jánosné egyre járja. A legények cigaret-tázza figyelik. Egyik lemez a másik után kerül a korongra. Egyik negyedóra telik

a másik után. És megállás még sincs egy pillanatra sem.

Sokan röhögnek. Megjegyzéseket tesznek. De a táncolók szemmel sem törődnek. Járják, ahogy csak bírják.

Egyszer ordítás hallatszik az ajtó felől:

— Elég volt már!

Az énekiómasinán végigcsikorog a tű. A táncánár ijedten lapul le, nem repül-e hozzá egy szék. Mindenki az ajtó felé néz. Ki az, aki bekiabál? S mindenki lélekzet-visszafojtva vár. Mi lesz itt?

Az ajtóban Baráth István áll sárosan, ahogy idesietett. Még a csizmáját se törölte le, csak berontott, ahogy megkapta a házigazda bizalmas üzenetét.

— Mit csinálsz te itt, özvegy Baráth Jánosné? — ugrik a sógorasszonya elé.

— Azt, ami nekem jólesik! — áll meg a szoba közepén az özvegy.

Baráth István a válasza megtorpan. Nem tudja hirtelen, mit mondjon.

— Nem szégyenled magad? Pár hete temetted el az urad és már mulatni jársz?

— Tán azt hitte kend, hogy most már halálomig ríni fogok? — sikította az asszony kacagva és magához rántotta a legényét. — Amit csinállok, ahhoz senkinek nincs köze. Fiatal vagyok. Élvezni akarom még az életet! Eleget szenvedtem az uram mellett tizenhét esztendőn át!

Baráth Istvánnak megrándult a karja. Le akart csapni ököllel az asszonyra. De megemelte magát.

— Takarodj haza! — mutatott az ajtóra.

— Menjen haza kend, ha valami nem tetszik! — rikácsolta az asszony gondolkodás nélkül.

Baráth István nagyot nyelt. Az arca égett a szégyentől. Nézte Zsuzsannát, aki úgy állt a falnál, mintha rázuhant volna a gerenda. Ilyent kellett megérni ennek a lánynak. Ennyi ember előtt ekkora szégyenbe kellett esnie az anyja miatt. Csoda, hogy el nem süllyed már a föld alá.

— A cselédet küldd haza — szólalt meg újra Baráth István.

Az özvegy odaugrott a rokon elé. Az öklével hadonászott az arca közelében.

— Ez a legény nem cseléd! Ez éppen olyan gazda, mint te!

— Hogyyogy? — nézett csodálkozva Baráth István. — En még tegnap cselédnek ismertem ezt a legényt.

— Tegnap még cseléd volt, de holnap már gazda lesz, vegye kend tudomásul! — rántotta oda Beszteri Ferencet a neki-vadult asszony és rámutatott. — Ez a legény lesz a második uram! Ez a legény az én új vőlegényem, akivel nemsokára megesküszünk! Igaz-e, Ferenc? — kiáltotta.

— Igaz — morogta Beszteri Ferenc és nem mert senkire nézni. Zsuzsanna ájult süketségbe zuhan ezekre a szavaltokra. Úgy összeharapja a száját, hogy a fogai megcsikorodulnak. Tehetetlenségében keserűen fölnevet. A hangok szembevágják. Aztán kirohan a szobából a konyhába, onnan a tanya elé.

Köblös András érzi, mi történik a lány lelkében. Utána rohan. Megfogja.

— Zsuzsanna! Ne menjen el az eszed!

A lányból kitör a sírás. Kifosztottnak, megalázottnak érzi magát.

— András, eddig nem akartam magához menni. De most térdén állva kérem, vigyen el ezektől minél előbb. Meglátja, olyan hűséges felesége leszek, mint a kutya. Csak ezektől szabadítson meg!

A lány sírva néz az éjszakába. Végtelesen hosszát sóhajt. Köblös András pedig úgy érzi, itt tenni kell valamit. Nem hagyhatja magára Zsuzsannát.

Előkeresi a viharlámpáját. Meggyújtja. Kihozza a Zsuzsanna kendőjét. Ráteríti. Atóleli félkézze a síró lányt. S elindul vele a feketeségbe, a dülö felé.

— Ne sírjál, kedves.

Bent újra felkült a masina. Négy láb újra dobogni kezd. Özvegy Baráthné szava kihallatszik az istálló sarkáig, amint kiabál.

— Ugy mulatok, ahogy akarok! Ahhoz megyek férjhez, akihez akarok! Még mindig szebb, ha megesküdök ezzel a legénynyel, mintha csak úgy élnék vele!

Baráth István erre már nem felel semmit. Kifordul a szobából. Utána kisomfordálnak a lányok, legények is, úgy, hogy kiürül teljesen a táncszoba.

Mikor egyszer Baráth Jánosné egy pillanatra megáll a forgatagban, akkor veszi észre, hogy egyedül vannak. A házigazda, a táncosnő is otthagya őket. Csak az éneklőgép nyikorgott az asztalon.

*

— Hová megyünk? — kérdezte Zsuzsanna.

— Nálunk — morogta András és eloltotta a lámpát. — Mármost csak utánam gyere.

Ejféli felé járt az idő. A koromszínű felhők eltakarodtak az égről. Csillagok ékeskedtek a magasságos égi mezőkön. Olyanok voltak, mint a fekete ruhán az ezüstgombok. Előkerült valahonnan a kocsorgó holdvilág is. És lassan fehérre meszelt mindent. Az út mellett egyszerre ragyogni kezdtek a tanyák hőszíni falai. Megmutogatták magukat a fák, kazlak is. S az árokban a vizek úgy csillogtak, mint napon a tükördarab.

Békességes, csendes éjszaka volt. A táncosnőből hazazúduló fiatalság nótája már rég elhalt a messzeségben. Aludt a hafárban minden. Csak a sár frecegett fütyüléssel, cuppogással a két fiatal lépései nyomán.

— Miért nem beszél, András? — állt meg egyszer a lány.

— Mit beszéljek? — rántotta fel a vállát a legény. — Megyünk nálunk, oszt pont.

— De ha nem ereszt be az édesanyja? — Arról már én felelek — ütött a mellére András.

A lány boldogan lélegzett egy nagyot. Aztán újra elszibadt minden porcikája a bizonytalanságtól.

— Ha úgy gondolja, még visszamehetek — suttogta.

András megfogta a lány reszkető kezét.

— Ne menj már te, rózsám, sehova. Majd megleszel nálunk valahogy, amíg rendbe jön a sor.

— En sokat vétettem magának, András.

— Tudom, de már el is felejtettem.

— Vak voltam, András. Megvakított a szerelem. Szerettem azt a legényt. Elhittem minden szavát. Magát kutyába sem vettem.

— En se sokba néztelek téged, mert engem is erőltettek.

— Most látom csak, hogy maga százszor igazabb. Százszor különb.

— En is most tudom, hogy te is különb vagy a világ összes lányánál.

— Maga csak azért beszél most így, mert sajnál.

— Azért beszélek így, mert most érzem meg, hogy szeretlek, Zsuzsanna.

— En eddig gyűlöltem magát. Irtóztam attól a gondolatától, hogy egyszer meg kell csókolni. De most már nem félek. Most inkább szeretném megcsókolni, ha maga is úgy gondolja.

András megállt. Hátrafordult. Atólelte a lányt. Az arcát odadugta az arcához. És megcsókolta a szája mellett.

— Zsuzsanna.

— András.

Nézték egymást a hold ezüst fényében. Mosolyogtak. Andrásnak a boldogságtól hirtelen jó kedve kerekedett. Ordítani szeretett volna.

— Tudod, rózsám, én úgy voltam veled, hogy engem anyám erőltetett hozzátok. Oszd én is utáltalak, már csak azért is. Pedig erőltetés nélkül is megakadt volna rajtad a szemem, ha valahol találkozunk.

Mert szép vagy, Zsuzsanna. Szebb vagy, mint bár akármelyik itteni lány. A szeméről a búzavirág jut az eszembe, amelyik a vetés szélén kéklük. Az arcod kedves, mint a szépséges álom. Amikor a hajadhoz ér a kezem, olyan, mintha selyemszalagot simítanék.

(Folytatjuk)

„Ha elért egy »bizonyos« kort Asszonyom, a szépség már nem születik önmagától, a szépséget Önnek kell megteremténie!”

Minden nő tolette tükrébe kellene vésni ezt az életigazságot, hogy állandóan szem előtt legyen. Mennyivel több szép nő, mennyivel több boldog házasság, mennyivel több mosoly, boldogság és mennyivel kevesebb könny, panasz és bánat lenne, ha a nők megszívlelnék és megtartanák ezt az életigazságot.

Amerikában általában 30 évben jelölik meg azt a kort, amikor már minden nőnek nemcsak a *jelentel*, hanem a *jövőjével* is számolni kell. — És ebben a korban ne habozzék Ön sem Asszonyom, kezdje el haladéktalanul a Hormocith B. krém használatát!

Ez a speciális krém *új hatóanyagával* megőrzi és tökéletesen konzerválja azt a fiatalos szépséget, amely *életelixir* minden nő életében. A Hormocith B. krém már néhány nap alatt megszünteti az arcból kellemetlen szárazságot és ezáltal megakadályozza az oly fájó időelőtti ráncok keletkezését. Sajátmagán fogja tapasztalni Asszonyom, hogy ez a nagyszerű krém valósággal *új életet* lehel a bőrébe! — A Hormocith B. krém minden nő számára könnyen elérhető, mert ára 8.83 és a takaréktubus 15.58. Magyarországi főraktár: D. Blitz drogéria, Budapest, Vilmos császár-út 23/a.

Az évek könnyörtelenül elmúlnak Asszonyom, lassítsa meg az idő múlását, a lehetőség adva van, használjon Ön is Hormocith B. krémet! És boldogan fogja tapasztalni, hogy ez a nagyszerű krém nemcsak most, a fiatalság éveiben, de később is és mindig. szépséget és elismerést, sikert és boldogságot fog jelenteni Önnek!

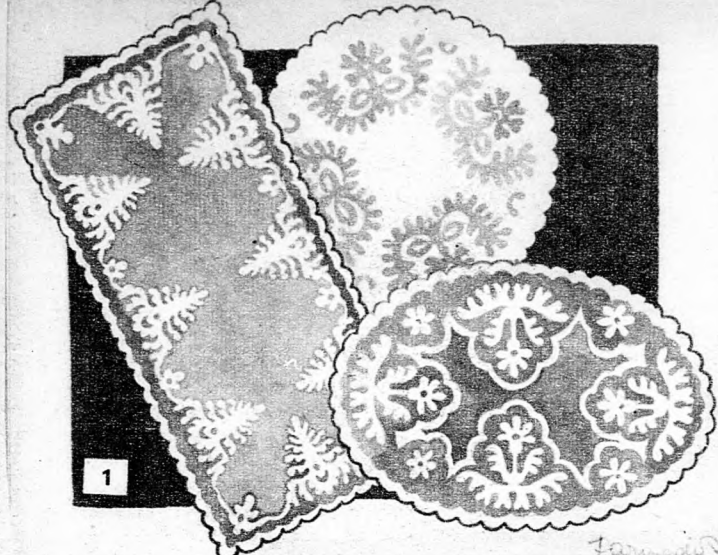
A krémekek útvesztőjében nehéz eligazodni. Ne kísérletezzék Asszonyom, használja Ön is mindig a *legjobb*at, használjon Ön is *mindig* Hormocith B. krémet!

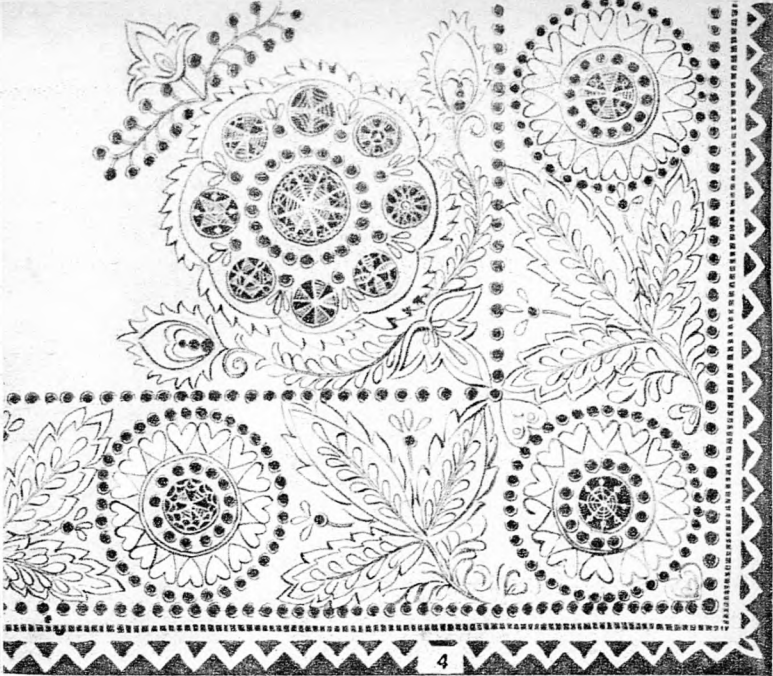
BOLDOGSÁG

egy öröklakás az újjáépülő

Budapesthez legközelebb lévő páratlan fekvésű modern balatoni üdülőhelyen. Legszebb nyaralás, kedves otthon, értékálló vagyon, komoly jövedelem! Eladási iroda: Budapest, IV. Váci-utca 36. Klotild palota. T. 183-256, 186-505

1

4

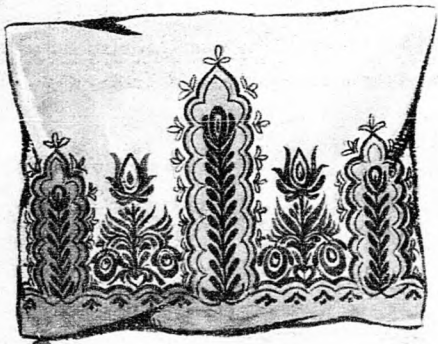
KÉZIMUNKA

2

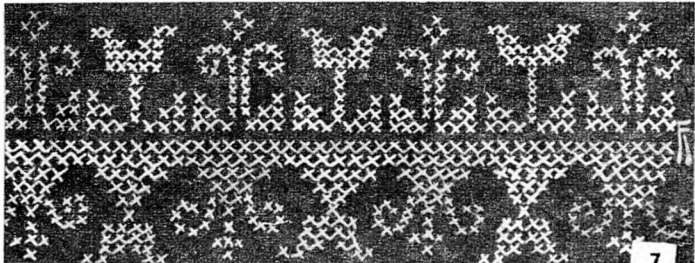
5

3

6

7

1. Futó, ovális és kör alakú tálcakendő rátétes munkával készítve. Fehér vászonalapon halvány sárga, kék vagy rózsaszín, mosásban színtartó vászomból készítjük a rátétet. A cakkozott szélét a rátétanyag színével azonos színnel huroktöltéssel varrjuk.

2. Kalocsai minta terítő sarkainak díszítésére. A himzéshez piros és kék himzőfonalat használunk.

3. Szűrmentás divánpárna és sa-

rokmintha. Ezekkel a mintákkal díszíthetünk falvédőt, díszterítőt, levélmappát, táskát, könyvtokot, stb. szűrhimzéshez való fekete és piros gyapjufonállal. A divánpárna alapja nyersszínű szűrposztó, a rátét kék vagy zöld posztó és a mintát piros és fekete gyapjufonállal himezzük.

4. Pozsonyvidéki fehérhimzéssel díszített asztalterítő étkészéshez. Finom vászont használunk ehhez a szép és nagy munkához. Díszíthetünk vele függönyt, ággyterítőt is,

5. Rátétes minta gyerekruhák, táska díszítésére. A rátétet mindig élénk színű anyagból varrjuk az alapra.

6. Mezőkövesdi minta terítő, tálcakendő vagy ruha díszítésére. Élénk és különböző színeket használunk a himzéshez. A keresztöltéseket is a minta himzéséhez használt színektől eltérő színnel varrjuk.

7. Keresztöltéses minta terítő, tálcakendő, divánpárna, nyári fehér vászonruha, stb. díszítésére. Piros vagy kék színű anyagot használunk a varráshoz. Ha divánpárna díszítésére használjuk a mintát annyiszor ismétljük, ahányszor szükséges, ahogy a párnalapot kitöltjük vele.

Társasági futár

A FŐMÉLTÓSÁGÚ KORMÁNYZÓ ÚR HITVESE vállalta Borbíró Sándor déványai fődméves tizenhatodik gyermekének keresztanyai tisztét és ajándékot küldött a boldog anyának.

GUSZTAV SVÉD KIRÁLY UNOKA-HUGA, Cedergréné Bernadette hercegnő,

a »Keresztény Leányegyesületek Világszövetségének« vezető elnöke, Budapestre érkezett. A »Magyar Keresztény Leányegyesületek Nemzeti Szövetsége« elnökének, Słkowskí Victorné hercegnének társaságában megtekintette Tihanyban a magyar szövetség leányudülőjét.

IRSAY JÓZSEF atyazredes és neje, Szabó Irén folyó hó 19-én Budapesten, a Bazilikában istentisztelet keretében tartották ezüstmennyegzőjüket.

VITEZ KERESZTES-FISCHER FERENCNE, az Egyesült Női Tábor országos elnöke, a családvédelem nagy jelentőségéről tartott előadást a Családvédelmi Szövetség székházában s nagyhatású beszédben ismertette a családvédelmi szemínárium célját. Hangsúlyozta, hogy egységes munkaszellemben, egységes munka végzésére képezik ki a család- és gyermekgondozásra jelentkező önkéntes munkatársakat. **Dr. Balogh Pál** miniszteri osztálytanácsos és **Bernáthné Ullrich Irma** beszélt még a család fejlődésének lehetőségeiről és a társadalmi feladatokról.

HARMINC HALLGATÓJA VAN a pécsi menyasszonyképző tanfolyamnak. Tizennyolc és húsz év közötti fiatalleányok készülnek a menyasszonyképző tanfolyamon legjobb hivatásuk: anyai és háziasszonyi feladatok elvégzésére. Örülünk, hogy a fiatal leányok szórakozás helyett tanulnak és komolyan fogják fel a leendő asszonyi kötelességüket.

ANGELO MÜTERMÉBEN megkezdődtek a karácsonyi felvételek. Láttuk a mester új, gyönyörű miniatűrjeit, melyeket karácsonyra a legjobb ajándéknak tartunk, mert valóban művész készíti, művészi tökéletességgel — és ami ma nagyon lényeges — polgári áron.

HUSZTY SÁRI nevelő, rédei lakosnak, 25 évi példadónan kiváló szociális és karitatív mű-

ködése elismerésül a Főméltóságú Kormányzó Úr a miniszterelnök előterjesztésére a Magyar Vöröskereszt ezüst érdem adományozta.

TANITÓNŐ NYERTE A SVÉD REGÉNY NAGYDIJÁT. Svédországban minden évben huszonezer koronát tüznek ki a legjobb regény jutalmazására. Az idén a bíráló bizottság választása Söderholm Margit tanitónő művére esett. A regény címe »Harmat és eső« Észak Svédországban játszódik le.

SZABÓ JÓZSEF győri evangélikus lelkész vigasztaló képet festett az országos protestáns napokon az új magyar nőről, aki valójában nem más, mint visszatérés a régi magyar női ideálhoz. Valamennyien szívből kívánjuk — mondotta — a család, az igazi feleség és az édesanya szolid és szerény erényeiben tündöklő nőt, akitőlünk felelőtlennül elhódított a demagóg »emancipáció«, mikor cigarettát dugott leányaink szájába, szűnészni ajakrúzzsal járatta őket az utcán, nadrágszoknyát és nadrágot húzott rájuk. E komoly riadó visszhangját erősítjük fel és juttatjuk el hölgyeink fülébe, a családi tűzhelyek megmentéséért.

A SEBESÜLT HONVEDEK BAJTÁRSI OTTHONA szép műsoros délutánt rendezett a Szilágyi Dezsőtér 5. I. ajatti helyiségében. A Bajtársi Otthon leánytagjai művészi szerepléseikkel páratlanul kellemes szórakozást nyújtottak a megjelent sebesült vitézeknek.

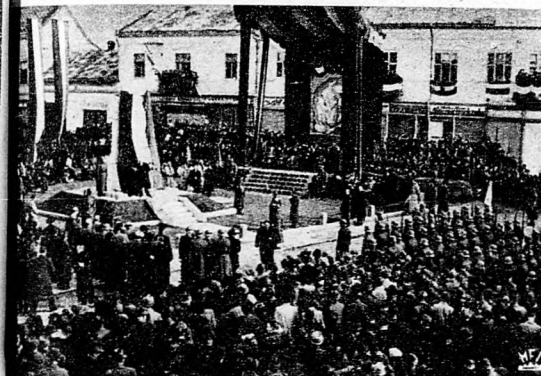
József főherceg tábornagy és hitvese, Augusta főhercegné, most ünnepeik aranylakodalmukat (Angelo felv.)

Magyarruhás emericánás kisasszony kegyeret nyújt az új commendantornak a szavakkal: »Magyar rögből termett búzakenyér legyen jussod mindenkoron Tenéked!«

Az Americana a Vigadó nagytermében rendezte meg idel disznagykaptalanját s ugyanakkor iktatták be commendantori tisztébe Endrédy Vendel zirci apátot (Nemes Jakab Sándor fotóriporter felv.)

A huszti hősi emlékmű felavatása. Avató beszédet mond Kállay Miklós miniszterelnök (M. F. I. felv.)

A Magyar Szövetkezeti Liga női tagozata ünnepi ülése az Országos Magyar Sajtókamara dísztermében. Anna királyi hercegné díszelnék a szövetzeti nőmozgalom sikereiről számolt be (M. F. I. felv.)

A Magyar Szövetkezeti Liga női tagjai a Magyar Sajtó Házában megtartott ülésen (M. F. I. felv.)

Nemes Bolla Hona és Adorján Tibor főhadnagy esküvője (Nemes Jakab Sándor fotóriporter felv.)

„ISTENADTA“

Vízimalom állott egy kies völgy ölé, hegy-patak víze zúgott a kerekén. A molnárék, bárha jómódú emberek, mégis szomorúak, mert nincs a háznál gyerek.

Egyszer a molnárné ruhát öblögetett a patak vizében és azon töprengett, milyen jó lenne, ha gyermeke volna, az most itt mellette vigan lubickolna.

Hirtelen figyelmét lett gyermekíráásra. Egy kis pályásbabát sodort a víz arra. Kikapta a vízből a síró csecsemőt és mint a sajátját, úgy nevelte őt. „Istenadta“ névre meg is keresztelte, mert mint ajándékot, az Istenőt vette. Hogy került a vízbe, örök titok fette, mert a szegény kisánnyal senki se kereste. Nagyon szép léány lett az „Istenadta“-ból és szárnya kelt a hir az okosságáról. Még Mátyás király is feljött a hírére! Betért a malomba beszélgetni vele. Látna éles esztét, nagyon megdicsérette, mert okosan felelt minden kérdésére. A királynak vitéz, déceg hoppmestere az okos leányt úgy megszerette. Megkérte a kezét, feleségül vette és Beatrix királyné őt udvarhölgyggyé tette. Pompájáról híres Ósbuda várában éltek holtuk napját, nagy-nagy boldogságban.

Palkovits Jolán

Megkezdődött a tanítás

Először gyülekeztek össze az ideai iskolaválasztók az iskolák udvarán. Először mentek közösen a templomba. Isten áldását kérték az elkövetkezendő egész évi munkáikra. Először hallgatók az igazgató úr jóakarató figyelmességét: „Szeretettel fogadjak benneteket és bízom benne, hogy ti is becsülettel, magyar gyermekekhez méltóan megálljátok helyeitek, hogy úgy nektek, mint születeknek és legkiváltságosan magatoknak örömet, megelégedést szerzzetek, hogy hasznos polgára váljék belőletek hasznának!”

Kedves jó gyerekek! Gondolatban én is ott álltam közöttetek a templomban, az iskola udvarán, végigsírogattam szememmel az iskola csendes folyosóit és gyönyörködtem lelki szememmel a sok-sok mosolygós arcon. Isten segítsen benneteket munkátokban. Soha ne felejtsetek el ezt az örök igazságot, hogy nem másnak, hanem magatoknak tanulotok.

IMA AZ ŐRANGYALHOZ

Írta: K. TÓTH ÖYÜLA, kis munkatársunk
Örkődj felettem, mikor felébredek
Jó angyal és jőjj égből elé
És minden este, mikor szunyagdok,
Hajolj a kis agyam fölé.

Légy könyörülettel gyengésememen,
Lépkedj oldalam mellett szüntelen.

Beszélj nekem az út hosszában
És míg halgatok rád, rád mered szemem,
Félve, hogy én letérek a jó útról,
Jó angyal, neked nyujtom a kezem.

A kis zsarnok...

Írta és rajzolta:

Kinast Kornélia kismunkatársunk, Baja.

Vau nekem egy öcsém, a huncut kis Laci,
Szeret az én velem nagyokat játszani...
Két csillag a szemé és amlat ezt nézem,
Megülem százszor az én kistestvérem...
Hóféhé az arca, csöppike a szája,
De a tejet, zsemlyét türelmetlen várja,
Hanem, ha egyszer is késik az obédje,
Nem bír az egész ház – sétálgatnak – véle...
És ha leckém írom, számtant vagy németet,
A zajban, sírásban pacás lesz a fűzet!
Mert öcsém, a Laci, kíméletlen zsarnok,
Nem hagyja tanulnom a kereszties-harot,
De amikor alszik, olyan mint az angyal,
Nyugodt, szép az arca, nagy fekete hajjal,
Biztosan tündérek játszadoznak vele
És kösötök futva, gyémánt erdőm méné.
Beszélget is sokszor, persze az ő nyelvén,
Kezeit, lábait az égnek emelvén...
És ha vig játszásban a székről lepottyán,
A szája legörbül, rosszkedvére szótyan.
Körülötte forog az egész ház népe,
Apuka, anyuka, én és Rozi néne,
Oly nagyon szeretem, kívánci mikor nevet
És összecsiszokom a kis búzaszemet...

KÖZELEG AZ ÓRA

Írta:

GÖTAY GYÖNGYIKE polg. isk. I. o. tanuló,
Guttorfőde

Tikk-takk... út az óra.
Itt van már nyolc óra.
Megyünk iskolába,
Tiszta kis osztályba.

Tikk-takk... út az óra.
Megyünk az udvarra,
Játszva, körbe állva,
Énekel sok lányka.

Vége a tíz percnak.
Az apró gyermek
Bemegy a terebbe,
Komoly és szép
rendbe!

Megint szól a csengő.
Tíz percet jelentő,
Tízórát padra,
Kezeket imára.

Utána udvarra,
Dalolva, sétálva,
Édegetve, játszva,
Úrül a kis táská.

Utolsó órára
Menjünk az osztályba.
Egyesre felelni,
Vigan hazamenni.

Tikk-takk... út az óra.
Az utolsó szóra,
A pedellus csenget,
Minket haza enged.

Az úton ballagunk,
Haza felé tartunk,
Hoi szüleiné várnak
És karjukba zárnak.

FEJTÖRŐ

Beküldte Varga Katinka, kis munkatársunk (Szeremle)

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

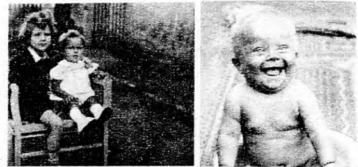
1. nagy állat
2. férfinev
3. német névelő
4. Varga Katinka
5. mazánhangzó

KIS PAJTÁSAINK FÉNYKÉPEI

Jozsefvits Béláné és gyermekei

Zuzsika és Péter, Miskolc

Földvály Kálmán polg. Turay Magdica, Hatvan isk. tanár Norbert és Szabolcs fiacskái Endrőd

Bogár Katalin
Budapest

Marót Zsuzsi
Lengyeltóti

Tubó György
Szabadka

Martinecz György
Miskolc

376. NÉMET NYELVLECKE

A villa németül: Villa.
Lépcső vezet oda be
Treppe, vagy pedigien Stiege.
A lépcső német neve.
De úgy látom, eső készült.
Regen lesz itt mihamar.
Gyerünk hát a fedél alá,
Amely minket eltakar.

1. die Villa (olvasd: di villa) a villa.
2. die Treppe (olvasd: di treppe) a lépcső.
3. die Stiege (olvasd: di stiege) a lépcső.
4. der Regen (olvasd: der régn) az eső.

GYERMEKPOSTA

Kinast Kornélia, A kis rajz és a vers megjelenésében dicséretünket juttatjuk el neked, Nellike. Növelj munkakedvedet az elismerés, amivel most már másodszer ajándékozunk meg. Összes kis iskolás olvasónk erőit a tanulás utáni szomjúságról ír. Lám csak, a hosszú vakációval is be lehet telen és jól esik utána a tanulás, az iskolai fegyelme, a kötelesség, amit minden nap el kell végezni. Nagy öröm ezt hallani tőletek, gyerekek! – Papp Magdus. Kis dolgozatodat későn kaptuk, már nem volt

időszere a közlése. Írj másikat. – Pálfiódi László, A rejtvények beküldését azért nem kérjük, mert amúgy se jutalmazhatunk meg. Hogy sikerült-e a megfejtése, azt te is meg tudod állapítani. – Kállay N. József, Köszönjük a rejtvényt, kis barátunk. Felhasználjuk, csak türelmet kérünk, mert – hála Istennek – a kis olvasónk/ szorgalmasak és kissé várnod kell, míg a tiéd közlése sorra kerül. – Kedves kis olvasónk! Szeretettel ületi és csókolja Rita néni és Elek bácsi.

HÁZTARTÁS

KELKÁPOSZTALEVES. Egy fej kelkáposztát vékony szeletekre vágunk, vajban puhára pároljuk, kevés liszttel meghintjük, csontlével feleresztjük és vékony karikára vágott kolbászt puhára főzünk benne.

BIRKACOMB. A birkahúst köménymagos, petrezselymes vízzel leforrázzuk, befedjük és addig hagyjuk benne, amíg a víz ki nem hűl. Besózzuk, kevés fokhagymával bedörzsöljük, lábosba tesszük, forró zsírral leforrázzuk és a tűzhelyen puhára pároljuk. Később sütőbe tesszük és pirosra sütjük.

TEJFELES TORMAMÁRTÁS. Kevés húslében megfőzünk 2 tetézet kanál tormát, megsózzuk. 2 deci tejfelből és kevés lisztből habarást készítünk, felöntjük vele a tormát és újból felforraljuk.

NYÚLGERINCKRÉM. Egy nyúlgerincet $\frac{1}{4}$ kiló sertéshússal petrezselymes, hagymás zsírban puhára párolunk. Kevés pástétomfűszert adunk hozzá, majd átdaráljuk két szer. 1—2 kockacukrot barnára pirítunk, feleresztjük 1 citrom levével, beletesszük a darált masszát és addig keverjük a tűzön, amíg forrni és pirulni kezd, akkor egy evőkanál liszttel behintjük és tovább keverjük, míg a liszt is megpirul, de ne égjen. Majd $\frac{1}{2}$ deci jó tejfellet újból átfőzzük. Ha pufog és kellő sűrűségű, beleöntjük egy porcellánedénybe és hidegre tesszük.

ZSEMLYEGOMBÓC. Tegnap zsemlyét apró kockákra vágunk és petrezselymes zsírban ropogásra sütjük. Előzőleg 1 tojásból, sóval híg galuskészítőt készítünk, melybe — ha van otthon és szeretjük — kevés apróra vágott és főtt füstölt húst vegyítünk. Hozzáadjuk a zsemlyekockákat, azonnal kifőzzük és tálaljuk, hogy meg ne puhuljon az állásban.

KÁVEHOZ POGÁCSA. Két deka élesztőből kovászt készítünk. Mikor megkelt, $\frac{1}{2}$ kiló lisztet 1 tojásnagyságú vajjal eldörzsölünk, 1 egész tojást, egy videspohár langyos tejet, kovászt, kevés cukrot, sőt összegyűrünk kissé kemény tésztává. $\frac{1}{2}$ órát kelni hagyjuk. Ekkor minden liszt nélkül 2 kanál fagyos zsírt vagy vajot belegyúrunk, míg a tészta újból száraz lesz. Fánkszagatóval pogácsákat szaggatunk, kikent tepsiben még egy óráig kelni hagyjuk, tojással megkenjük és megsütjük.

DIÓS KIFLI. 20 deka liszt, 17 deka margarin, 6 evőkanál tejfel, só; hűvös helyen kézzel összedolgozzuk, ujjnyi vastagra kinyújtjuk, téglalakú darabokra vágjuk, dióval megtöltjük, a tésztát csak ráhajtjuk, mint a hájas-tésztát szokás, és forró sütőben sütjük. Kitünő.

TURÓSELEPENY. Könnyű kelt tésztát készítünk $\frac{1}{2}$ liter lisztből. Ha megkelt, a következő töteletet tesszük rá. 1 kiló passzírozott túrót 2 tojássárgájával, cukrot izlés szerint, kevés sót, 1 marék darát vagy lisztet adunk bele és a két tojás kemény habját. A tészta alá simítjuk és világosra sütjük.

DALKERLI. 1 tojásból, 8 deka lisztből, 1 deci borból palacsintatésztát készítünk. Hozzákeverünk 16 deka reszelt almát. A dalkerlisütőben kevés zsírt forrósítunk, kanállal a forró zsírba tesszük a tésztából és pirosra sütjük mindkét oldalát. Sütés után vaniliás cukorral meghintjük.

Korszerű receptek

HIRTELENSÜLT ROSTELYOS-SZELET. A rostélyosról levágjuk a csontos részt. Egy tiszta ruhával jól megtörölgetjük, megmosni nem kell. A szelet egyik oldalát lisztbe mártjuk, a másik oldalát sóval és töröttborssal meghintjük. Zsírt forrósítunk és a hús mindkét oldalát hirtelen át-sütjük. A kisült szeleteket melegeit tálra rakjuk, kisütőzsírjába 1—2 evőkanál vizet öntünk, felforraljuk és az apróra vágdalt petrezselyemzöldjével meghintett húra öntjük. Kőrítésnek törtburgonyát, savanyúságnak ecetesuborkát tálalunk mellé.

TÜZDELT MARHAMÁJ. A marhamájat megmoszuk, szárazra töröljük és vékony csikokra vágott szalonnával és gombaszettekkel megtüzeljük. Lábosba tesszük, egy fél fej vörshagymát, egy gerezd fokhagymát adunk hozzá, forró zsírral leforrázzuk, sóval, borssal meghintjük és annyi vizet öntünk rá, hogy a májat háromnegyedrészig ellepje. A lábos lefedjük és lassú tűznel a májat puhára pároljuk. Amikor a máj már a zsírján sül, le vesszük a tűzről, felszeleteljük és burgonyapüré kőrítésel tálaljuk.

GESZTENYEPURÉ BABBÓL KÉSZÍTVE. Lehetőleg tarkababot vegyünk, mert ennek az ize hasonlít legjobban a gesztenyéhez. A babot megmoszuk és hideg vízben tűréstéve puhára főzzük. Leszűrve a puha babról a vizet, szitára rakjuk és megszáritjuk. Tejből és cukorból jó edés szrupot főzünk és kihűtjük. A babot szitán áttörjük, összevegyítjük a szruppal és néhány evőkanál erős rummal. Ugyeljük arra, hogy a püré ne legyen túl híg. Burgonyanyomón átnyomjuk és vaniliakrémmel leöntve tálaljuk.

TOJASNELKÜLI FORGÁCS-FANK. 28 deka lisztet, 1 deka élesztővel, 3 evőkanál érös rummal és 2 deci tejfellet tésztának gyúrunk össze. A tészta ne legyen túl kemény. 10—15 percig pihentetjük, majd vékonyra elnyújtjuk és derelyemzővel forgácsfánkra vágjuk fel. Zsírt vagy olajat hevítünk, kisütjük benne a tésztát és vaniliásukorral meghintve tálaljuk. Olvasztott gyümölcsöt adunk mellé.

ÉTREND

NOV. 21—30-IG:

21. **VASARNAP.** Ebéd: celleremléves, nyúlgerec tejfellet sütte. Vacsora: káposztasaláta, rásótszéta. Vacsora: tea, kenőmájas, füstöltcsaj, gyümölcs.
22. **HÉTFŐ.** Ebéd: gombaleves, kel-főzelék, burgonyalángos, hozzá, almásdalkerli. Vacsora: virsli tormával, kompót.
23. **KEDD.** Ebéd: libaprólékieves, rőtthús, uborkamártás, burgonyapüré, palacsinta. Vacsora: rakott karfiol, kockasajt, alma.
24. **SZERDA.** Ebéd: burgonyaleves, birkacomb sütte, babfőzelék, mákos bukta. Vacsora: zsemlyegombóc paradicsommártással, vagy szilvareszterrel.
25. **CSTÖRTÖK.** Ebéd: borsóprélevés, rakottkáposzta, diósfiliz. Vacsora: nyúlpástétom, burgonyasaláta, gyümölcs.
26. **PÉNTEK.** Ebéd: karfiolleves, parajsa, metéls hal, cékla, törősmétél. Vacsora: tea, kenyérfángos, vegyes kompót.
27. **SZOMBAT.** Ebéd: gulyásleves, almáslepeny. Vacsora: vagdaltpecsenye, párolt karotta, gyümölcssaláta.
28. **VASARNAP.** Ebéd: pulykaaprólékieves, pulykasült, párolt káposzta, gesztenyetorta. Vacsora: hidegsült dérlévegyessalátával, sajt, gyümölcs.
29. **HÉTFŐ.** Ebéd: köménymaglevés, lekvárosderjé. Vacsora: burgonyapaprikás kolbással, ecetes uborka, vegyes párolt gyümölcs.
30. **KEDD.** Ebéd: francia burgonyaleves, párolt fejszöveget, borsófőzelék, rítés. Vacsora: párizsi, vajkenyér, sajt, alma.

Lide és vidám

a kritikus napokon is.

Kinzó fájdalomnak

okosan elejét veszi 1-2

Pyramidon tablettával.

Pyramidon

TABLETTÁK

Családi kör

Kertkultúra

SZERKESZTI: SZILÁGYI JÓZSEF
BUDAPEST SZÉKESFŐVÁROS KERTÉSZETI IGAZGATÓJA

Szerkesztői üzenetek

HYMEN-HÍREK. Duray Emma, Kraszna és Koldéisz János, Szekszárd, örök hűséget esküdött. — *Hutás* Mária fív. tanítóné és *Koós Hutás* Gergely ír. örök hűséget esküdött Tihanyban. — *Papp* Margit rend. tisztviselőné és *B. Tóth* Imre áll. rend. de. tektív házasságot kötött. Tanúk voltak: ifj. Pápay József zászlós és Tölgyessy Balázs, a Kisipari Bank főtisztviselője.

ÚJ KISMÁGYAROK. Balogh László m. kir. lt. törzserőster és neje *Dániel* Arankának, Nagyvárad, Aranka Erzsébet kislányul születt. *Kereszt* szülők: Vássary Bálint m. kir. lt. törzserőster, vívőmester és felesége *Kulin* Lenke, továbbá *Dániel* Erzsébet áll. tanítóné. — *Pintér* Lajos m. kir. pü. számtiszt és neje *Kolozs* Margitának, Gyula, Lajos Sándor József kisfiuk születt.

IN MEMORIAM. *Kaszánitzky* Gyuláné szül. *Mészáros* Mária 47 éves korában Csongrádon vesztette a nemekélt Teremtőjének. — Idősb. asszóné *Tóth* Gyula nyug. MAV. felügyelő életének 63. évében Gyómron elhunyt.

Varázslatos szépséget, soha nem sejtett vonzerőt, új szépséget, új fiataloságot jelent Önnek, Asszonyom, egyetlen doboz *Hormocith* püder! A *Hormocith* püder több, mint jó — nélkülözhetetlen!

ÚJ KÖNYVEK. *Traeger* Ernő *Zsoltárok könyve* című új kötetében minden költészet örök forrásához, a Bibliához tér vissza. *Traeger* Ernő nemcsak a vallásos lírának hívatott mestere, hangja éppen o'yan emelkedett, művészi és őszinte, mikor hazafias érzéseiről ír. Hatalmas kötetében minden szép, nemes, emberi gondolat megtalálta megszólalási formáját s a zsoltárt sugalmazó érzést a költő a huszadi század szavaival mondja el a ma emberének. — *Benedek* Elek végtelenül erős, bübajos humorú kisregénye, a *Falusi bohémek* s a tárgyban, hangulatban szorosan hozzákapcsolódó vidám elbeszélések a századforduló táján íródtak, amikor senki sem sejtette még e hazában a Székelyföldre váró huszonkét éves kálváriát s magának, a szülőföldjére hazaköltözött írónak tragédiáját. *Benedek* Elek akkor még joggal látta liszta idillnek a falusi kávéinista papok anyagiakban szegény, de lélekben annál gazdagabb, derűsekdelnyű életét. Az ő idealizálni szerető szemének sem kellett sokat változtatni a valóságon, hogy olvasóink derűs élvezetet szeressen. — *Kosáryné Réz* Lola a török időkől napjainkig dolgozta fel *Perceg* a szű című hatalmas regényében, ebben a nagyszabású freskóban, elmult korok asszonyéletét, azt is ami minden korban más benne: az asszonyi, anyai szívet, asszonyi sorsot, látképpen *Rákóczi* Ferenc, *Mária* Terézia, *II. József* Magyarországaival. Benne él a XVII. század Európája és ebből a mozgalmak, színes háttérből lépnek elő az asszonyok, a regény hősnői, csupa remekbe faragott figura. *Kosáryné Réz* Lola nagyon tehetséges krónikása az aggodalomban, lemondásban, az anyaság szépségében kiemelkedő asszonyi életnek.

KERTÉSZETI ÜZENETEK

E. T.-né, Szegehalom. A faragóhernyó (*Cossus ligniperda*) sokszor egész utakat fűr a fa törzsébe. A fa odvasodása rendszerint a hernyók pusztításának következménye. Védekezés: kámpórra hajlított dróttal ártalmatlanná tesszük a nyilásokban rejtőző hernyókat. Ajánlatos kis kendarabot a nyilás előtt meggyújtani s ha ég, a nyilásba dugni, a füstjétől a hernyók rögtön megfulladnak.

F. G.-né, Szigetmonostor. A mai időben mindig arra kell törekedni, hogy friss zöldséggel ellássuk magunkat. Letermő zöldséggyűsségeinkkel kell talajunkunk után ismét állítsuk vissza a természetet. Augusztus hó végén, szeptember elején már vethetjük az áttelelő labodát és salátát.

G. K.-né, Mátészalka. Az alma kukacosodását az almamoly (*Carpocapsa pomonella*) okozza. Hernyóföveget kell kótni a fa derekára és ezt 8—10 naponként ki kell kénézni. A védekezés csak akkor lesz eredményes, ha szomszédait figyelmezteljük a hernyók pusztítására. Hidegben éghajlat alatt pl. a Felvidéken csak egy nemzedéke pusztít, míg a meleg Alföldön többször is szaporít és így annál inkább kell ellene védekezni. Tavasszal; permetszerek alkalmazásával a szökösök egy-százalékos bordóllal odatárhoz száz liter védekező oldatra számítva negyed kg. arzénest szert keverünk.

Zs. D.-né, Kalocsa. A viaszvirág (*Hoya carmosa*) csak idősebb korban virágzik. A napos helyet jobban szereti; hiszen trópusi növény lévén, melegigényes. Földkeveréke: tápús, ágyagos-homokos kerti talaj. Kis létrécskákra szökták futtatni; többször is átbutyvatva hajtásait s így szép, vastag, márványos leveleivel igen hatásos. Virágjai csemótkan jelennek meg. Jólillatúak, porcellán vagy viaszszerekek. Nyár elején virágzik. Dugványról könnyen szaporítható.

PAMÁSZON

D. F.-né, Szeged. A beklődött növény botanikus neve *Caladium bicolor*. Meglehetősen kényes növény, de azért szobában is nevelhető. Gumóit február-márciusban melegágyfűfűvel töltött csercepekbe ültetjük. Folyami homokot teszünk a cserép aljára, hogy ezzel a fölösleges víz lefolyását biztosítsuk. Bőséges öntözést és permetszést kíván. Napfényes helyen tartva, sokkal zsinesebbek lesznek a levelek, árnyékos helyen bujón fejlődik. Októberben fokozatosan megvonjuk az öntözést, levelei elcsárgulnak, a növény behuzódik. Ekkor kivesszük a cserépből és száraz homokba meleg helyen tartva, teleteltjük.

Puszpángok. A puszpángfély ellen vegyi szerekek hiába permetszünk, mert az álca a levél belsejében él. Védekezését már az első nemzedék megjelenése előtt; áprilisban kellett volna megkezdni, mert így gyökereitől megszünt volna a kártevés.

Felkerjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy az előfizetési díj küldésekor nevüket és lakcímküket olvashatóan sziveskedjenek feltüntetni a csekkszelvényen vagy postai utalványon, mert az olvasható írás nemcsak a könyvek munkáját könnyíti meg, hanem a reklamációval járó továbbköltségekől is mentesíti előfizetőinket. Címvaltozás bejelentésekor a régi lakcímet is kérjük közölni.

Barna volt és fekete szemű. Őnt nem lehet hibáztatni, hogy az udvarlással, féltékenykedésével megvetészetette és kedves jó. Hízeménységgel jövendőbűjét látta benne. Csak később, amikor jóakaró ismerősei figyelmeztették kalandjaira, világosodott meg, miért titkolódzott, miért maradt el hosszabb ideig, miért nem írt, stb. Ezek az elkalandozások joggal sértik és elszomorítják, mert szülei csak sok kérsére, könyörgésre hajlottak kívánsága teljesítésére s engedték meg, hogy megátrogassa és elfogadjá udvarlással. Ezáltal is a szülői előrelátás és tapasztalat helyessége igazolódott meg a gyerek öntéji akaratával szemben. Szégyenli előtűnik családját, ami fokozza elképedését. A szerelem mécsese még lassan, halványan pisálkól, olykor-olykor őnt hozzá a reményesség olajából, hogy egészen ne is aludjék, de már kétéltedve nézi bolográst s maga se hiszi, hogy örökké tartó frigy kösse össze a szívüket. Vár még s ha a postást látja, megdöbben a szíve, de azután megszegyenülten elhalgat. Várhat-e bolográst, kérdezi s nekünk nehéz azt felelni, hogy ne átlassa magát s vegye úgy a dolgot, mintha semmi nem történt volna, mint ahogy nem is történt, csak Őnt kapta el a szerelem. Ne titkolódzék szülei előtt s a szemrehányást le kell nyelni szótlanul, mert igazuk volt és igazuk van. Az udvarlás még nem szerelem s ha hallgat ránk, nem is gondol róú többet a nem várja a levelet, ami nem fog megérkezni. A kiábrándulás mindig jó adag fájdalommal jár s akinek nem jut ki belőle, nem is tudja, mi az élet. Az a jó, hogy ez se tart örökké, de ugyanúgy nem tart örökké a boldogság se. Jó ezt tudni előre s egyiktől se hagyjuk elragadtatni magunkat. A nagy életvágtalában sokszor kerülünk árnyékos oldalra, majd átrendülünk a fényesen ragyogó naposra. A hűvös után jölesik a fény, a meleg, de aztán szinte vágyunk a hűvösre. Áll ez a váltakozó

A siker titka

MEGNYI SZÉPSÉGÁPOLÁS

FÖLDESNE „JUNÓ“

kozmetikai intézetében

IV. KÁROLY KIRÁLY-ÚT 24. SZÁM

Vitaminos széplőszerek. Végeles szer-
teknit. Díjtalan tanácsadás, level útján is

TOLLAT INGYEN

sehol sem kap, de a legjobb minőségűt nagy választékban és a legolcsóbb árban, teljes szavatosság mellett szállítja

VIGH JÓZSEF

ágytoll vállalata

Kiskunfélegyháza, Szent János-ter

Kívánatra mintákat, árjegyzéket díjtalanul küldj

Pullover kötése P 28.—
Kabát P 48.—
Mackó 4 részes kötése P 5.—
 hozott anyagból
 Kötött holmiját divatossa alakítjuk
 Karácsonyra munkát már csak rövid ideig vállalhatunk
DOLLY fehérnemű, Baross-u. 102
 Telefon : 131-007

külső hatás a belsőkre, az érzésbeliekre is. Észre se veszi, mikor kerül át a napos oldalra s csak mikor örvendezve sütkérezik fényében, akkor jut eszébe, hogy ez az a pillanat, amit előre láttunk jönni. Ezek után, ha érkeznék levél, küldje vissza. Annak semmi értelme, hogy izgalomban tartsa Önt reménykedése teljesülése nélkül. Ha még jobban fájni, akkor is legyen erős és tépje szét azt a gyöngö szálát, ami még érzésileg kötve tartja. Elhíheti, hogy javát akarjuk s megkímélni további fájdalmas és kellemetlen tapasztalattól, ha nem hallgat reánk.

Soha nem sejtett szépséget, új fiataliságot, új vonzerőt varázsol arcára, Asszonyom, a Hormocit B. krém, amelynek használata nem luxus, hanem szinte kötelesség minden szárazarcbőrű nő számára.

Ember küzdj és bizva bízzál. Szeretnők megvizsgálni árténeket ebben a gyűrtel. mes bánatában, mert tudjuk, hogy ez a legnagyobb próba az asszony számára s aki ezt kiállja, azt Isten az ő mártírjai sorába emeli. Nehéz, sőt órák ezek, mert ki tudott, hogy a férj esküje szétlőredezett s a feleség megdöbbenve áll a tény, előtt, amit olyan nehéz elhinni arról, aki évtizedeken keresztül jó volt, akít becsülni tudott és szeretett. Nehéz gondoljában hűséggel tartott ki mellette s elsimította homlokáról a gond redőit. Aztán mintha kicsérélték volna. Semmi nem maradt a jóból, a tisztességből, a becsületből. A rossz nő mellett rosszá lett ő maga is. Patakokban ömlik a könny a feleség szeméből, vérző szívet áll a romok fölött, amit életnek építettek. Mégis, mégis a fájdalomban megtört szívű feleségeket s Önt is arra kérem, bocsássonak meg külön élettársuknak. A bocsánat ereje előtt a bűnbe sodródott férj térdre kényszerül ma, vagy holnap, vagy bármikor. Legyen türelme kivárni a megbánás percét s a ro mokból felépíthetik régi hajlékukat. A megbocsátásnak, ha még nem is láthatja, hívós ereje van s kegyetlenül megbünteti azt, aki vétkezett ellene. Ha nyíltan nem vett tudomást a dologról, mosd se vesse a szemére. Erzi ő gyűis az el nem hallgat-ható belső bírának vádjait, amitől nem lehet menekülni, nincs hova, hallania kell rosszaságát s ez az oka, hogy izgága, gombra, durva s menekül tekintete él, mert akkor is látja benne a vádat, ha Ön egyetlen szót se szól. Talán jobb szeretné, ha a szemébe vágna hűtlenségét, mint hallgatásával gyűlörrje. A néma küzdelem rendkívül nehéz, próbára teszi az idegeket, de hatása biztosabb. A türelem az egyedüli orosság, ami használ, felléve, ha tud úgy viselkedni, hogy ne mutassa, ne éreztesse, hogy tud a dologról. Ezt a kötelet is kikezdi az idő, lassan, lassan elvönkyonyodik s amikor nem is számít rá, elszakad. Addig Ön öltse magára a mit sem sejtő asszony szerepét s arra legyen

gondja, hogy férje kedve, izlése legyen a mérvadó mindenkiben. Ne hanyagolja el magát se s ne felejtse el, hogy a belső tartalmat mellő kerettel kell kiemelni, mint egy szép virágot, amelyet színes cserépbé helyezünk. Ugy érezzük, hogy higadtsággal megnyerheti a csatát.

Kaland. Szívesen olvastuk el új munkáját. Ezzel is igazolva látjuk előbbeni megálapításunkat, hogy Ön tehetségesnek ígérkezik, de munkája még csak fejlődési fokozatot mutat. A téma nem új, nem érdekes, nem szórakoztató. A cselekmény felépítésében, kibontakozásában és befejezésében nem rendelkezik kellő fró rutinna. A szerkezet is laza.

Viola. Érdeklődéssel várjuk további kéziratát, mert ezek a költemények még csak ígéretek, hogy jobbat is fogunk kapni. A jobbakat várjuk.

M. B. »Ez vagyok, »Bolyongás az őszben.« Halottak napja után» versek nem ütök meg a közölnthetőség mértékét. Türelemmel várunk, míg igazán szép költeményeket ír. T. Marianna. »Ósi Dunaparton« kiforraltan munka, rimei kopoltak, alig akad benne egy-egy dallamos, tiszta rim.

Zsuzsa 18. A nekünk küldött »Ősz« című verse gyenge teljesítmény. Nem hisszük, hogy a helybeli lapok közölnék.

Szabó Dóra. Érdektelen, feszültség nélküli mindennapi téma. Csak annak érdekes, aki hasonlót átélte, de mint olvasmány nem szórakoztató.

A. Gyuláné. »Anyám sirjánál.« Ment s honvéd» versek iráskészségről tanuskodnak, az ötét megráth, hiszen az anya sirjáról és a houvéről írt, de irodalmilag még nem fogadható el.

Erdélyi leány. Verseiből, amelyek inkább dalszövegek, több intelligenciát és érzékenységet érzünk, mint költői tehetséget. Sajnos, egyiket se közölhetjük, de kéziratát máskor is szívesen elolvassuk. {

Dr. B. P. Nem hirdettünk fénykép pályázatot, Tévesen küldte a fényképet hozzánk. A verseket, sajnos, nem közölhetjük.

Fogápoláshoz

Alföldi kislány. A versek nagyon gyöngök. Aniórt szerelmes valaki, még nem lesz költővé. Sikerral nem bíztatjuk.

Találós kérdés: Mi az, ami a szinpadok szárjait, a legfelsőbb tízezer dámáit és a társaságok irigylet szépasszonyait egyaránt meghódította? A Hormocit B. krém, Asszonyom, amely szárazarcbőrűek és előrehaladottabb korban egyenesen nélkülözhetetlen!

Bezárt ablakok. »A debreceni Nagyerdő« című vers nem megfelelő. Se nem dal, se nem vers.

aroma + VITAMIN = arovit

Egy szegény árva M. K. Semmit ne tegyen és főképpen ne foglalkozzék még fiúkkal, akkor nem érik családások. Ön még csak fiatal leánynak se tekinthető s valószínű, hogy az a fiatalember is ezen a véleményen van. A problémát még öt év múlva is korainak fogjuk találni, hát még most! Maradjunk ebben és ha, mint mondtuk, öt év múlva visszatér a dologra és még aktuális lesz, akkor az ügyhöz méltó megértéssel és együttérzéssel szólnunk hozzá. Addig első gondja legyen a tanulás és meglátja, könnyen elfelejté, hogy az a fiu nem veszi komolyan a dolgot. Nehi van igaz és részünkről becsülést érdemel, mert nemcsak ébrabolná idejét és a tanulás szenvedné meg a szerelemmel való játékot. Hisszük, hogy igazat ad nekünk!

Orvosok ajánlják az arcbőr szárazságát megszüntető, fiatalágát visszaadó Vital krémét.

Kata. Novellái témáinak elmondására nem találta meg az irodalmi formát. Ön okosan tudja, hogy íróvá semmiféle kényesítő körülmény következtében és akarat-erővel nem válhatik az ember, ha nem született írónak. Aki írónak született, az nem rejtheti el tehetségét. Sajnos, egyik munkája sem közölhető.

F. Ilonka. »Lemondás« és »Mit hoz az ősz« versek nagyon kezdetlegeseek, közlésre — sajnos — egyik se alkalmas.

Szarkaiáb. A verseket őszinte, meghatott érzés sugallta, de a formájuk nem méltó a tartalmukhoz. Előadásmódja nehézkes, hasonlatai, jelzői szintelenek, nincs irodalmi értékük.

Dr. K. A. né. Kár, hogy költeményei hangja még nem zeng valami tisztán. Izlésbeli kiforratlanság érzik rajtuk. Értelmetlenül dagadt hasonlatok, homályba fulladó, kifejezésnek morodor szövegnél mondatok árulkodnak róla, hogy a költő még most bonthatja pihés szárnyait.

SZAKÁLLAS NŐT

hozományvadász vesz csak feleségül. Elismert tény, hogy jóízű urak idegenkednek azon hölgyektől, kiknek arcát, nyakát, karjait, lábait visszataszító szőrnöves csufítja el. Ez fokozottan vonatkozik a sötéthajú hölgyekre. Sok ezer hölgy távolította el eddig arcáról és többi testrészeiről a felesleges szőrzálatokat a »NIPPON« japán szőrtelenítő krém használatával. Tegyen Ön is egy kísérletet a »NIPPON«-nál, mely percekben belül fájdalommentesen hat és utána az Ön teste üde, sima és bársonyos lesz és az Ön arcvonásai szőrnöves nélkül 15 évvel fiatalabbnak fognak látszani. A »NIPPON« mindig segít! Hatásáért felelősséget vállalunk. Eredménytelenség esetén pénzt visszatérítjük. Szétküldés díszkért. Ára 4.— P. két tégely ára 6.50 P. Teljes kúra (három tégely) ára 8.50 P. »VALÉRIA« vegyipar. Budapest, VI. kerület, Szondy-utca 22./L. N. 223.

Darmol a legelterjedtebb és legrégebb csokoládés hashajtó. 35 éve milliók használják mert teljesen megbízható, ártalmatlan

Kobona
Gond, idegesség, fáradtság csökkenti a munkaerőt. A Kobona biztosan legyőzi a fáradtságot és depressiót.

BUNDÁK

nagy választékban, olcsón
Szemere szücsnél, Erzsébet-krt. 26
Második emeleten!

Hilda. Versei elárulták a tehetségét. Egyéni hangjuk van, mely ugyan itt-ott fátalosán, sőt rekedten szól, másutt meg elfojtódik, de egy-két sorban minden versből kiesap.

LÁSZLÓ PEHELY GYAPJU VATA PAPAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATÓ
1898 • VII. VAS UCCA 14

Egyedüli biztos hatású »DÉVA« szőrtelenítő kozmetikai szerek: a »DÉVA« szőrtelenítő krém, fiatalító krém, szárított aromosodó krém. Kapható: »DÉVA« Surs, Somogy megye

Vennék zongorát, vagy pianinót azonnali fizetéssel Virágüzlet, Budapest, V. Pozsonyi-út 1. Telefon: 115-934. Vidékről is

FIGYELMEBE
ajánljuk Rákóczi-út ötven Zongoratermet. Rengeteg zongora, pianinó vásárolható legcsekélyebb részletre is. Olcsó tanulózongora.

SZOBAFESTÉST, mázolás, ABLAKTISZTÍTÁST és lakástakarítást vállal VIZI MIKLÓS. Telefon: 130-671.

KESZPENZERT vennék zongorát, pianinót: Erzsébet-kört huszonnégy, Fenyőné. Telefon: 222-462.

BUDAPESTRE érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásban megszállás olcsón. Főjegyzőné. Orczy-út 40. sz. I. em. 10.

ELSŐRENDE szabású ruhákat, kosztümöket, kabátokat legszebb kivitelben készített méltányos árt, vidékre is. Kovács Mihályné diátszalonja. Budapest, VI. Teréz-kört 15. IV. em. 35.

ZONGORÁK, pianinók, világmárkásak, legolcsóbban, részletre is. Fenyőné zongorateremben: Erzsébet-kört 26. Bézongorák olcsón. Telefon: 222-462.

PÁRIZSI szabású jutányosan készített női kabátokat, kosztümöket. Höflinger, Kecskémeti-ú. 4.

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetések szavanként 40 fill. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 80 fill. Jelíges hirdetésre érkező levelek továbbítására a hirdetés díjjal egyidejűleg külön 1.50 pengő utalandó át. A hirdetés díja előre küldendő.

BUNDÁK legolcsóbban, alakitások jutányosan **KÓKAY ENDRE** szücsmesternél, Vilmos császár-út 10. Telefon: 386-784.

BALATONZAMÁRDIBA keresek egy megbízható nőt, lehet középkorú vagy egészen fiatal, aki magános, idős édesanyám körül minden munkát elvégezze. — Cím: Tóbiás Lászlóné, Budapest, Thököly-út 74.

ELZALOGOSÍTOTT ékszerrel, ezüstjelt nőt és legmagasabb áron megveszem. Brilláns, ezüstöt legmagasabb áron veszek: Baross-ékszerház, Grósz, Baross-utca 83. Telefonáljon: 140-969.

ELSŐRANGÓ konyhafelszerelés, étkezőkészlet, varrógép és egy finom hegedű jutányos ártért eladó. Cím: Budapest, XIV., Erzsébet királyné-út 8.

ZONGORÁT vagy pianinót azonnal, készpénzfizetésért, sürgősen vennék. Telefon: 225-689. Zongoraterem.

KÁRPITOS VARRÓNÉ bútorhuzat varrást, javítást vállalja. Berentej, Üllői-út 2. III. 13.

FAJTISZTA, fehér spicc kutyakölykök eladók. Cím: Bokor Jánosné, Eger, Karéj-utca 6.

EGYETEMISTA levelezne diáklánnyal Jelige »Szórokázás«.

KÉT ÉRETTSÉGIZŐ leány levelezne fronton levő vagy sebesült tiszttel. Leveleket »Marika« vagy »Erzsike« jelígre Blocknerhez. Városház-utca.

ÖRÖKBE MENNE tizenkilencéves iskolázott leány úricélsáldhoz vagy úriúrnóhoz. Ha anyagi támogatás szükséges, akkor állásba menne. Jelige »Csak szeretetre vágyom«.

20 ÉVES, csinos, magas, barna leány szórokázásból levelezne komoly, jömegelelensű, érettségizett fiatalemberrel. Leveleket »Barátság« jelígre kiadóba ker.

GAZDASÁGBA, tanyára ajánlkozok harmincéves asszony. Durva munkát kivéve, mindenben segít. Leveleket »Középszkolázva« jelígre ker.

FIATAL érettségizett vidéki tisztviselő levelezne csinos úrilánnyal. Leveleket »Dunántúl« jelígre a kiadóba ker.

ÖNHIBAMON kívül elvált, 49 éves tisztviselő vagyok. Ezután keresem olyan úriúrnó ismerettségét, aki nemcsak előfizetője ennek a lapnak, hanem annak szellemében él és akinek erkölcsi és anyagi segítségével megtudnám szerezni az igazi otthon. Jelígem »Minden elmulik egyszer«.

VENNÉK huszonnégyes ténér, esetleg fekete gyermekhőcipőt. Borbély János, Nyiregyháza, Vasgyár-út.

MAGANOS nagyobb lakásba betársulna fiatal úriasszony 2 szoba bútorral. »Egyedül álló« jelígre.

MINDENFÉLE BÉLYEG-ÜGYBEN bizalommal kerresse fel a »Hódtava« első magyar postakmány és városi bélyegcsereforgalmat, Hódmézővásárhely, VII., Bocskai-ú. 21. szám.

Adás! Vétel! Cseré! Kérjen ismeretöt és belépési nyilatkozatot.
29 ÉVES, róm. kat., min. számellenör házasság céljából levelezne jólsituált úrilánnyal. Jelige »Übermensch«.
Felelős szerkesztő és kiadó:
Papp Jenő.
Kéziratokat, kiséket, fényképeket nem adunk vissza és nem örzünk meg. A lap cikkeinek és képeinek átvétel és közlése tilos. Hirdetési díj mm soronként 80 fillér. A hirdetések elhelyezéséncél semmiféle külön kikötést nem fogadunk el. A Magyar Nők Lapja, az Athenaeum rt. mélynyomása
Felelős: Kárpáti Antal igazgató.

ÉDES OLDAL

SZERKESZTI:
KÖBÁNYAI POLGÁRI SERFŐZŐ
ÉS
SZENT ISTVÁN TÁPSZERMŰVEK
RT.

A tudomány mai álláspontja
igazolja, hogy az

Odol

a legjobb
szájfertőtlenítő
és fogápolószer

Óriás üveg

Magyarországi Odolművek r.t.
Budapest

ODOL

SZÁJVIZ

ÓRIÁS ÜVEG P. 31.42 1/4 ÜVEG P. 16.84
1/2 ÜVEG P. 11.23 UTI ÜVEG P. 5.47

M. ODOLMŰVEK R.T. BUDAPEST X